

Sygn. akt III APa 13/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	SSA Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk SSA Urszula Iwanowska
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2019 r. w S.

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko (...) w S.

o wynagrodzenie za pracę, dyżury, diety, ryczałty za noclegi i koszty przejazdu

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 8 maja 2017 r., sygn. akt VI P 28/16

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że zasądza od pozwanego (...) w S. na rzecz powoda M. P. kwotę 8961,27 zł (osiem tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt jeden złotych i dwadzieścia siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów podróży służbowej wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi

- od kwoty 1797,17 zł od dnia 11 października 2010 roku do dnia 22 czerwca 2011 roku,

- od kwoty 180,74 zł od dnia 23 czerwca 2011 roku do dnia 26 sierpnia 2011 roku,

- od kwoty 903,11 zł od dnia 11 stycznia 2011 roku do dnia 26 sierpnia 2011 roku,

- od kwoty 396,21 zł od dnia 27 sierpnia 2011 roku do dnia 7 października 2011 roku,

- od kwoty 2222,07 zł od dnia 11 kwietnia 2011 roku do 7 października 2011 roku,

- od kwoty 2122,18 zł od dnia 8 października 2011 roku do dnia 5 stycznia 2012 roku,

- od kwoty 1223,13 zł od dnia 11 lipca 2011 roku do dnia 5 stycznia 2012 roku,

- od kwoty 466,02 zł od dnia 5 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 1008,20 zł od dnia 11 października 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 2314,21 zł od 11 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 2351,41 zł od dnia 11 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 2807,15 zł od dnia 11 lipca 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 14,28 zł od dnia 11 października 2012 roku do dnia zapłaty,

2. oddała apelację w pozostałej części,

3. zasądza od powoda M. P. na rzecz pozwanej (...) w S. kwotę 868,45 zł (osiemset sześćdziesiąt osiem złotych i czterdzieści pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym,

4. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Szczecinie kwotę 182,62 zł (sto osiemdziesiąt dwa złote i sześćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów sądowych.

SSA Urszula Iwanowska	SSA Barbara Białicka	SSA Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk
-----------------------	----------------------	--------------------------------------

Sygn. akt III APa 13/17

UZASADNIENIE

Powód M. P. w pozwie skierowanym przeciwko (...) (...) spółce z ograniczoną działalnością z siedzibą w S. wniósł o zasądzenie na jego rzecz m.in. kwoty 21.006,43 Euro tytułem diet za podróże służbowe z okresu od czerwca 2010 r. do marca 2012 r. oraz od czerwca do sierpnia 2012 r. wraz z odsetkami ustawowymi

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że od dnia 15 listopada 2004 r. do 31 lipca 2012 r. był zatrudniony w pozwanej spółce w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego w transporcie międzynarodowym na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w równoważnym systemie pracy z trzymiesięcznym okresem rozliczeniowym. W okresie objętym żądaniem pozwu, docelowym państwem, do którego powód wykonywał transporty były Niemcy oraz Szwecja, w tych też krajach powód nocował w kabinie samochodu.

Powód podkreślił, że pozwany pracodawca nie wypłacał mu diet z tytułu podróży służbowych.

Odnosnie roszczenia o wypłatę diet z tytułu podróży służbowych powód wskazał, że w okresie od czerwca 2010 r. do marca 2012 r. oraz od czerwca do sierpnia 2012 r. w podróżach służbowych spędził 509 dób pełnych i niepełnych powyższej 12 godzin. Powód wskazał, że domaga się zapłaty z tego tytułu kwoty 21,006,43 Euro tj. po 41,27 Euro diety za każdą z 509 dób spędzonych w podróży służbowych. Odnosnie wysokości diety powód wskazał, że jako wartości diety przyjął kwotę 41,27 Euro, stanowiącą uśrednioną wartość diet z przysługujących za podróż do Niemiec (42 Euro) i Szwecji (351 SEK = 40,54 Euro): $42+40,54/2=41,27$. Powód wskazał, że w podróżach służbowych przebywał kolejno: w czerwcu 2010 r. – 29 doby, za które domaga się zapłaty 1196,82 Euro, w okresie od lipca do września 2010 r. – 59 doby, za które domaga się zapłaty 2.424,93 Euro, w okresie od października do grudnia 2010 r. – 43 doby, za które domaga się zapłaty 1.774,61 Euro, w okresie od stycznia do marca 2011 r. – 84 doby, za które domaga się zapłaty 3.466,68 Euro, w okresie od kwietnia do czerwca 2011 r. – 72 doby, za które domaga się zapłaty 2.971,44 Euro, w okresie od lipca do września 2011 r. – 52 doby, za które domaga się zapłaty 2.146,04 Euro, w okresie od października do grudnia 2011 r. – 61 doby, za które domaga się zapłaty 2.517,47 Euro, w okresie od stycznia do marca 2012 r. –

87 doby, za które domaga się zapłaty 3.590,49 Euro, w okresie od czerwca do sierpnia 2012 r. – 22 doby, za które domaga się zapłaty 907,94 Euro.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

Odnosnie roszczenia zapłaty diet za podróże służbowe pozwana wskazała, że zgodnie z § 13 regulaminu wynagradzania wypłacała powodowi diety z tytułu podróży służbowych, które swoim zakresem obejmowały wszystkie należności związane z podróżą służbową, w tym również koszty noclegów (co wynikało z regulaminu wynagradzania). Pozwana spółka zaakcentowała przy tym, że powód otrzymywał de facto należności z tego tytułu w wysokości wyższej niż konieczna. Pozwana w tym zakresie zwróciła uwagę, że powód w czasie podróży służbowych wielokrotnie nocował na promie, gdzie miał zagwarantowany nocleg i posiłki.

W piśmie procesowym z dnia 13 maja 2014 r. (data nadania) odnosnie przedłożonej przez pozwanego dokumentacji – wykazów przelewów powód wskazał, że należności określone jako speesen – wydatki nie są dietami lecz stanowią dodatkowy składnik wynagrodzenia powoda stanowiący tzw. procent od frachtu w wysokości 6 lub 13 % frachtu. Powód podkreślił, że pracodawca ukrywał ten składnik wynagrodzenia pod pojęciem diet i zwrotu kosztów podróży.

W piśmie procesowym z dnia 30 czerwca 2014 r. pozwana zaprzeczyła, aby kwoty pieniężne przelewane na konto powoda miały charakter premii od frachtów. Wypłacane powodowi środki powyżej kwoty należnego wynagrodzenia zasadniczego wraz z ryczałtami stanowiły zwrot kosztów podróży służbowych.

Wyrokiem z dnia 8 maja 2017 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

I. zasądził od pozwanego (...) w S. na rzecz powoda M. P. kwotę 16 866 zł (szesnaście tysięcy osiemset sześćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów podróży służbowej wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 989,14 zł (dziewięćset osiemdziesiąt dziewięć złotych czternaście groszy) od dnia 11 lipca 2010 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 1844,65 zł (jeden tysiąc osiemset czterdzieści cztery złotych sześćdziesiąt pięć groszy) od dnia 11 października 2010 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 1022,97 zł (jeden tysiąc dwadzieścia dwa złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy) od dnia 11 stycznia 2011 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 2 222,07 zł (dwa tysiące dwieście dwadzieścia dwa złotych siedem groszy) od dnia 11 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 5085,21 zł (pięć tysięcy osiemdziesiąt pięć złotych dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 2609,96 zł (dwa tysiące sześćset dziewięć złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) od dnia 11 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 3077, 72 zł (trzy tysiące siedemdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt dwa groszy) od dnia 11 lipca 2012 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 14,28 zł (czternaście złotych dwadzieścia osiem groszy) od dnia 11 września 2012 roku do dnia zapłaty;

II. zasądził od pozwanego (...) w S. na rzecz powoda M. P. kwotę 1378,87 zł (jeden tysiąc trzysta siedemdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt siedem groszy) tytułem wynagrodzenia za czas dyżurów wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

-od kwoty 79,06 zł (siedemdziesiąt dziewięć złotych sześć groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lipca 2010 roku do dnia zapłaty,

-od kwoty 144,46 zł (sto czterdzieści cztery złotych czterdzieści sześć groszy) z odsetkami

ustawowymi od dnia 11 października 2010 r. do dnia zapłaty,

-od kwoty 121,59 zł (sto dwadzieścia jeden złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 11 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty,

-od kwoty 236,93 zł (dwieście trzydzieści sześć złotych dziewięćdziesiąt trzy groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty,

-od kwoty 187,85 zł (sto osiemdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt pięć groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lipca 2011 do dnia zapłaty,

-od kwoty 100,81 zł (sto złotych osiemdziesiąt jeden groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 11 października 2011 do dnia zapłaty,

-od kwoty 175,69 zł (sto siedemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 11 stycznia 2012 do dnia zapłaty,

-od kwoty 229,28 zł (dwieście dwadzieścia dziewięć złotych dwadzieścia osiem groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2012 do dnia zapłaty,

-od kwoty 103,20 zł (sto trzy złotych dwadzieścia groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lipca 2012 do dnia zapłaty;

III. w pozostałym zakresie oddalił powództwo;

IV. zasądził od pozwanego (...) w S. na rzecz powoda M. P. kwotę 513,50 zł (pięćset trzynaście złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych;

V. nakazał pobrać od pozwanego (...) w S. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Szczecinie kwotę 648 zł (sześćset czterdzieści osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych;

VI. nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2100 zł

(dwa tysiące sto złotych) brutto.

Sąd Okręgowy ustalił, że powód M. P. był zatrudniony w pozwanej (...) z siedzibą w S. w okresie od 15 listopada 2004 r. do 31 lipca 2012 r., początkowo na podstawie umowy o pracę na czas określony, a następnie od 15 lutego 2005 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku kierowcy w pełnym wymiarze czasu pracy. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano siedzibę pracodawcy, początkowo W., a od 1 marca 2008 r. S..

Początkowo wynagrodzenie zasadnicze powoda ustalono na kwotę 950 zł brutto plus 250 zł dodatku za pracę w godzinach nocnych. Od 1 maja 2007 r. płacę zasadniczą podwyższono do kwoty 1750 zł brutto plus 250 zł dodatku za pracę w godzinach nocnych.

Od 1 stycznia 2009 r. ustalono, że tytułem wynagrodzenia powód będzie otrzymywał kwotę 2000 zł brutto, na którą składać się będzie kwota 1400 zł płacy zasadniczej, 250 zł tytułem ryczałtu za pracę w godzinach nocnych oraz 350 zł tytułem ryczałtu za pracę w godzinach nadliczbowych. Ustalono, że dopuszczalny roczny limit nadgodzin wynosi 370 nadgodzin, oraz że ryczałty rozliczane są proporcjonalnie do czasu zatrudnienia.

Od 1 stycznia 2012 r. ustalono, że tytułem wynagrodzenia powód będzie otrzymywał kwotę 2100 zł brutto, na którą składać się będzie kwota 1500 zł płacy zasadniczej, 250 zł tytułem ryczałtu za pracę w godzinach nocnych oraz 350 zł tytułem ryczałtu za pracę w godzinach nadliczbowych.

W informacji o warunkach zatrudnienia wskazano, że powoda obowiązuje równoważny system pracy. Wypłata wynagrodzenia następować ma raz w miesiącu do 5 dnia miesiąca następującego po miesiącu rozliczeniowym.

W dniu 16 czerwca 2009 r. w pozwanej spółce został wprowadzony regulamin pracy oraz regulamin wynagradzania.

Powód w dniu 3 lipca 2009 r. podpisał oświadczenie o zapoznaniu się z treścią regulaminu pracy oraz regulaminu wynagradzania obowiązującego w pozwanej spółce.

W § 9 regulaminu pracy przewidziano, że czas pracy wynosi średnio 8 godzin na dobę i 40 godzin tygodniowo. Podstawowym okresem rozliczeniowym są 3 miesiące (§ 4 ust. 2).

W § 15 regulaminu pracy przewidziano, że wynagrodzenie pracownika za pełny miesięczny wymiar czasu pracy nie może być niższe od najniższego ustalonego przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z zastrzeżeniem ust. 2 (ust. 1). Do wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1 wlicza się: a) ryczałt za pracę w godzinach nadliczbowych, b) ryczałt za pracę w porze nocnej (ust. 2).

W § 16 regulaminu pracy wskazano, że wynagrodzenie za pracę wypłaca się do 5-go dnia następnego miesiąca. Jeżeli ustalony dzień wypłaty wynagrodzenia za pracę jest dniem wolnym od pracy, wynagrodzenie wypłaca się w dniu poprzedzającym.

W regulaminie wynagradzania z 16 czerwca 2009 r. zawarto regulacje dotyczące ustalania wynagrodzenia zasadniczego (dział II), wynagrodzenia za godziny nadliczbowe i za pracę w porze nocnej (dział III), należności z tytułu podróży służbowej (dział IV), wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy (dział V), innych świadczeń związanych z pracą (dział VI), zasad wypłacania wynagrodzenia za pracę (dział VII), odpraw pieniężnych i odszkodowań (dział VIII), potrąceń z wynagrodzenia (dział IX).

W dziale IV dotyczącym należności z tytułu podróży służbowej w § 7 wskazano, że tytułem pokrycia kosztów żywienia i innych drobnych wydatków związanych z wykonywaniem zadania lub polecenia służbowego poza siedzibą pracodawcy, pracodawca zobowiązany jest wypłacać pracownikom zatrudnionym na stanowisku kierowcy należności z tego tytułu w wysokości:

- podróż służbowa na terenie kraju – w wysokości określonej każdorazowo przez właściwego ministra do spraw pracy dla pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej

- za podróż służbową poza granicami kraju – w wysokości określonej każdorazowo przez właściwego ministra do spraw pracy dla pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej.

Dalej wskazano, że weryfikacja czasu jazdy i trasy niezbędna dla wykonania zleconego zadania transportowego będzie określana na podstawie użytkowanej przez pracodawcę komputerowej mapy Europy. Odległości jak również teoretyczny przebieg dzienny wynikający z konwencji AETR określającej dobowy czas pracy kierowcy wyliczone na podstawie tej mapy będą stanowiły podstawę do naliczania diet.

Rozliczenie wyżej wymienionych diet będzie następowało w ciągu 10 dni od zakończenia i rozliczenia trasy w biurze firmy. Przez rozliczenie trasy rozumie się zdanie prawidłowo wypełnionej karty drogowej, listy przewozowej, delegacji. Wypłata diet dokonywana będzie w złotych polskich po przeliczeniu EUR po średnim kursie NBP z dnia przekroczenia granicy po powrocie do Polski – przelewem na konto pracownika.

Pozostałym pracownikom pracodawca zobowiązany jest wypłacać tytułem kosztów związanych z wykonaniem zadania służbowego poza siedzibą pracodawcy w wysokości określonej każdorazowo przez właściwego ministra do spraw pracy.

W § 11 przewidziano, że wypłaty wynagrodzenia pracodawca dokonuje raz w miesiącu, nie później niż do 5 dnia następnego miesiąca.

W spornym okresie pracodawca wypłacał powodowi wynagrodzenie (na które składało się wynagrodzenie zasadnicze, ryczałt za nadgodziny, ryczałt za pracę w godzinach nocnych). Powodowi wypłacono:

- za czerwiec 2010 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2000 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1400 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 350 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 250 zł) – do wypłaty 1459,48 zł netto

- za lipiec 2010 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2000 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1400 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 350 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 250 zł) – do wypłaty 1459,48 zł netto,

- za sierpień 2010 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 1932,61 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1219,35 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 304,84 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 217,74 zł) plus wynagrodzenie chorobowe 190,68 zł brutto – do wypłaty 1434,35 zł netto,

- za wrzesień 2010 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 1886,02 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1120 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 280 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 200 zł) plus wynagrodzenie chorobowe 286,02 zł brutto – do wypłaty 1412,66 zł netto,

- za październik 2010 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 1931,54 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 948,39 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 237,10 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 169,35 zł) plus wynagrodzenie chorobowe 476,70 zł brutto – do wypłaty 1395,68 zł netto,

- za listopad 2010 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2000 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1400 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 350 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 250 zł) – do wypłaty 1459,48 zł netto,

- za grudzień 2010 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2000 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1400 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 350 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 250 zł) – do wypłaty 1459,48 zł netto,

- za styczeń 2011 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2000 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1400 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 350 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 250 zł) – do wypłaty 1459,48 zł netto,

- za luty 2011 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2000 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1400 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 350 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 250 zł) – do wypłaty 1459,48 zł netto,

- za marzec 2011 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2000 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1400 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 350 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 250 zł) – do wypłaty 1459,48 zł netto,

- za kwiecień 2011 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2000 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1400 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 350 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 250 zł) – do wypłaty 1459,48 zł netto,

- za maj 2011 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2000 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1400 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 350 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 250 zł) – do wypłaty 1459,48 zł netto,

- za czerwiec 2011 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2000 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1400 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 350 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 250 zł) – do wypłaty 1459,48 zł netto,

- za lipiec 2011 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2000 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1400 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 350 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 250 zł) – do wypłaty 1459,48 zł netto,
- za sierpień 2011 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2000 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1400 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 350 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 250 zł) – do wypłaty 1459,48 zł netto,
- za wrzesień 2011 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 1945,57 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 793,33 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 198,33 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 141,67 zł) plus wynagrodzenie chorobowe 812,24 zł brutto – do wypłaty 1512,07zł netto,
- za październik 2011 r. wynagrodzenie chorobowe 1249,60 zł brutto – do wypłaty 1075,14 zł netto,
- za listopad 2011 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 1866,67 zł brutto (w tym płaca zasadnicza 1306,67 zł brutto, ryczałt za pracę w nadgodzinach 326,67 zł, ryczałt za pracę w godzinach nocnych 233,33 zł) – do wypłaty 1366,78 zł netto,
- za grudzień 2011 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2171,92 zł brutto (1579,48 zł netto)
- za styczeń 2012 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2273,19 zł brutto (1650,00 zł netto)
- za luty 2012 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2100 zł brutto (1530,00 zł netto)
- za marzec 2012 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2100 zł brutto (1530,00 zł netto)
- za kwiecień 2012 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2100 zł brutto (1530,00 zł netto)
- za maj 2012 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2273,19 zł brutto (1650,00 zł netto)
- za czerwiec 2012 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2273,19 zł brutto (1650,00 zł netto)
- za lipiec 2012 r. tytułem wynagrodzenia kwotę 2100 zł brutto (1530,00 zł netto)

Dodatkowo powodowi wypłacano dodatek za pracę w niedziele i święta tzw. dodatek weekendowy:

- za lipiec 2010 r. - 171,92 zł brutto (120 zł netto),
- za sierpień 2010 r. - 345,12 zł brutto (240 zł netto),
- za wrzesień 2010 r. - 171,92 zł brutto (120 zł netto),
- za październik 2010 r. - 171,92 zł brutto (120 zł netto),0
- za grudzień 2010 r. - 345,12 zł brutto (240 zł netto),
- za styczeń 2011 r. - 345,12 zł brutto (240 zł netto),
- za maj 2011 r. – 171,92 zł brutto (120 zł netto)

W spornym okresie pracodawca poza pensją wypłacił powodowi tytułem kosztów delegacji- diety. Powodowi z tego tytułu wypłacono:

- czerwiec 2010 r. – 2732,74 zł,
- za lipiec 2010 r. – 2357,74 zł,
- za sierpień 2010 r. – 2241,59 zł,

- za wrzesień 2010 r. 3601,47 zł,
- za październik 2010 r. – 1975,52 zł,
- za listopad 2010 r. – 2098,66 zł,
- za grudzień 2010 r. – 4054,96 zł,
- za styczeń 2011 r. – 2583,18 zł,
- za luty 2011 r. – 3290,52 zł,
- za marzec 2011 r.- 3380,22 zł,
- za kwiecień 2011 r. – 2978,73 zł,
- za maj 2011 r. – 3861,40 zł,
- za czerwiec 2011 r. – 3447,54 zł,
- za lipiec 2011 r. – 2453,69 zł,
- za sierpień 2011 r. 3188,83 zł,
- za wrzesień 2011 r. – 1174,86 zł,
- za październik 2011 r. – 0,00 zł,
- za listopad 2011 r. – 3327,08 zł,
- za grudzień 2011 r. – 2145,67 zł,
- za styczeń 2012 r. – 3123,04 zł,
- za luty 2012 r. – 2435,00 zł,
- za marzec 2012 r. – 3771,59 zł,
- za kwiecień 2012 r. – 2276,64 zł,
- za maj 2012 r. – 2639,88 zł,
- za czerwiec 2012 r. 4200,00 zł,
- za lipiec 2012 r. – 2700,00 zł.

Powód potwierdził, że wskazane kwoty zostały mu wypłacone.

Pracodawca w spornym okresie wypłacił powodowi na konto kolejno:

1. Tytułem należności za czerwiec 2010 r.:

- w dniu 5 lipca 2010 r. – 2894,60 zł (wynagrodzenie i dodatki „(...)/(...)”)
- w dniu 26 lipca 2010 r. – 1500 zł (wynagrodzenie i dodatki „(...)/(...)”), tj. łącznie 4394,60 złotych;

2. Tytułem należności za lipiec 2010 r.:

- w dniu 6 sierpnia 2010 r. – 3000 zł (wynagrodzenie i dodatki „(…)/(…)”),
- w dniu 24 sierpnia 2010 r. – 1000 zł (wynagrodzenie i dodatki „(…)/(…)”), tj. łącznie 4000 złotych;

3. Tytułem należności za sierpień 2010 r.:

- w dniu 3 września 2010 r. – 2969,87 zł (wynagrodzenie i dodatki „(…)/(…)”),
- w dniu 21 września 2010 r. 1241,07 zł (wynagrodzenie i dodatki „(…)/(…)”), tj. łącznie 4210,94 złotych;

4. Tytułem należności za wrzesień 2010 r.:

- w dniu 7 października 2010 r. – 3000 zł (wynagrodzenie i dodatki „(…)/(…)”),
- w dniu 20 października 2010 r. – 1180,96 zł (dodatki (...)), tj. łącznie 4180,95 złotych;

5. Tytułem należności za październik 2010 r.:

- w dniu 5 listopada 2010 r. – 3000 zł (wynagrodzenie i dodatki „(…)/(…)”),
- w dniu 23 listopada 2010 r. – 491,20 zł (dodatki (...)), tj. łącznie 3491,20 złotych;

6. Tytułem należności za listopad 2010 r.:

- w dniu 6 grudnia 2010 r. – 1459,48 zł (wynagrodzenie (...));

7. Tytułem należności za grudzień 2010 r.:

- w dniu 5 stycznia 2011 r. – 3000 zł (wynagrodzenie 1459,48 zł i dodatki „(…)/R. S.”)
- w dniu 21 stycznia 2011 r. – 2754,44 zł (wynagrodzenie (...)), tj. łącznie 5754,44 złotych;

8. Tytułem należności za styczeń 2011 r.:

- w dniu 7 lutego 2011 r. – 3000 zł (wynagrodzenie i dodatki „(…)/(…)”),
- w dniu 25 lutego 2011 r. - 1282,66 zł (wynagrodzenie (...) plus weekend 120 zł), tj. 4282,66 złotych;

9. Tytułem należności za luty 2011 r.:

- w dniu 7 marca 2011 r. – 3000 zł (wynagrodzenie 1459,48 zł i dodatki „(…)/(…)”),
- w dniu 25 marca 2011 r. – 1750 zł (dodatki (...)), tj. łącznie 4750 złotych;

10. Tytułem należności za marzec 2011 r.:

- w dniu 6 kwietnia 2011 r. - 3000 zł (wynagrodzenie i dodatki „(…)/(…)”),
- w dniu 28 kwietnia 2011 r. - 1839,70 zł (dodatki (...)), tj. łącznie 4839,70 złotych;

11. Tytułem należności za kwiecień 2011 r.:

- w dniu 9 maja 2011 r. – 3000 zł (wynagrodzenie 1459,48 zł i dodatki „(…)/R. S.”),
- w dniu 23 maja 2011 r. – 1631,67 zł (dodatki (...)), tj. łącznie 4631,67 złotych;

12. Tytułem należności za maj 2011 r.:

- w dniu 6 czerwca 2011 r. - 3000 zł (wynagrodzenie 1459,48 zł i dodatki „(…)/R. S.”),
- w dniu 22 czerwca 2011 r. – 2320,88 zł (dodatki (...)), tj. łącznie 5320,88 złotych;

13. Tytułem należności za czerwiec 2011 r.:

- w dniu 5 lipca 2011 r. – 3000 zł (wynagrodzenie 1459,48 zł i dodatki „(…)/R. S.”),
- w dniu 22 lipca 2011 r. – 1500 zł (dodatki (...)),
- w dniu 26 lipca 2011 r. – 407,02 zł (dodatki (...)), tj. łącznie 4907,02 złotych;

14. Tytułem należności za lipiec 2011 r.:

- w dniu 5 sierpnia 2011 r. - 3000 zł (wynagrodzenie 1459,48 zł i dodatki „(…)/R. S.”),
- w dniu 26 sierpnia 2011 r. - 1500 zł (dodatki (...)), tj. łącznie 4500 złotych;

15. Tytułem należności za sierpień 2011 r.:

- w dniu 7 września 2011 r. - 3000 zł (wynagrodzenie 1459,48 zł i dodatki „(…)/R. S.”),
- w dniu 23 września 2011 r. - 1500 zł (dodatki (...)), tj. łącznie 4500 złotych;

16. Tytułem należności za wrzesień 2011 r.:

- w dniu 7 października 2011 r. 3148,31 zł (wynagrodzenie 1459,48 zł i dodatki „(…)/ (...)”),

17. Tytułem należności za październik 2011 r.:

- w dniu 21 listopada – 400 zł (dodatki (...)),

18. Tytułem należności za listopad 2011 r.:

- w dniu 29 listopada 2011 r. – 3000 zł (wynagrodzenie 464,48 zł i dodatki „(…)/ (...)”),
- w dniu 6 grudnia 2011 r. – 900 zł (W.)
- w dniu 22 grudnia 2011 r. – 1500 zł (dodatki (...)),
- w dniu 5 stycznia 2012 r. – 406,56 zł (dodatki (...) plus weekend 120 zł) tj. łącznie 5806,68 złotych;

19. Tytułem należności za grudzień 2011 r.:

- w dniu 5 stycznia 2012 r. – 3000 zł (wynagrodzenie 1366,78 zł i dodatki „(…)/ (...)”),
- w dniu 25 stycznia 2012 r. – 1500 zł (dodatki (...)),tj. łącznie 4500 złotych;

20. Tytułem należności za styczeń 2012 r.:

- w dniu 6 lutego 2012 r. – 3000 zł (wynagrodzenie i dodatki „(…)/ (...)”),
- w dniu 27 lutego 2012 r. – 2029,48 zł (dodatki (...)), tj. łącznie 5029,48 złotych;

21. Tytułem należności za luty 2012 r.:

- w dniu 6 marca 2012 r. – 3000 zł (wynagrodzenie i dodatki „(…)/ (...)”),

- w dniu 23 marca 2012 r. – 2435 zł (dodatki (...)), tj. łącznie 5435 złotych;

22. Tytułem należności za marzec 2012 r.:

- w dniu 4 kwietnia 2012 r. – 3000 zł (wynagrodzenie 1530 zł i dodatki „(...)/ (...)”),

- w dniu 27 kwietnia 2012 r. – 2400 zł (dodatki (...)), tj. łącznie 5400 złotych;

23. Tytułem należności za kwiecień 2012 r.:

- w dniu 7 maja 2012 r. – 3000 zł (wynagrodzenie i dodatki „(...)/ (...)”),

- w dniu 1 czerwca 2012 r. – 785 zł (dodatki (...)), tj. 3785 złotych;

24 Tytułem należności za maj 2012 r.:

- w dniu 5 czerwca 2012 r. – 3000 zł (wynagrodzenie i dodatki „(...)/ (...)”),

- w dniu 21 czerwca 2012 r. – 1655 zł (dodatki (...)), tj. łącznie 4655 złotych;

25. Tytułem należności za czerwiec 2012 r.:

- w dniu 6 lipca 2012 r. – 3000 zł (wynagrodzenie i dodatki „(...)/ (...)”),

- w dniu 23 lipca 2012 r. – 2855 zł (dodatki (...)), tj. łącznie 5855 złotych;

26. Tytułem należności za lipiec 2012 r.:

- w dniu 7 sierpnia 2012 r. – 3000 zł (wynagrodzenie i dodatki „(...)/ (...)”),

W okresie objętym sporem powód wykonywał zadania kierowcy transportu międzynarodowego w pełnym wymiarze czasu pracy. Jeździł z towarem do Niemiec, Szwecji, Danii, Norwegii, Francji, Czech. Część podróży powód odbywał promem. W przypadku przeprawy promem płynącym ze Ś. do Szwecji kierowcy mieli na promie zapewnione dwa posiłki i kabinę. Podróż promem do Szwecji trwała od 6 do 8 godzin. Na promie na trasie Szwecja – Niemcy kierowcy również mieli zapewnioną kabinę, ale bez posiłków. Na promie płynącym na trasie Niemcy – Dania nie zapewniano podróżującym posiłków ani noclegu.

W okresie spornym powód odbierał odpoczynek i noclegi w kabinie samochodu ciężarowego, którym jeździł w czasie trwania zatrudnienia.

W okresie spornym, będąc w trasach, powód nie korzystał z usług hoteli (motel). Pozwany pracodawca nie wypłacał mu ryczałtu za noclegi. Pracodawca wypłacał powodowi należności w postaci diet z tytułu podróży służbowych. Pracodawca nie poinformował pracowników, że wypłacane diety obejmują jakieś dodatkowe należności, w tym ryczałt z tytułu noclegów w kabinie samochodów. Nie wynikało to również z obowiązującego u pracodawcy od 16 czerwca 2009 r. regulaminu pracy i regulaminu wynagradzania,

W spornym okresie powód w podróży służbowej przebywał:

- w czerwcu 2010 r.: 14 dni w Niemczech, 2 dni we Francji, 9 dni w Danii, 3 dni w Szwecji (liczba należnych diet łącznie 28),

- w lipcu 2010 r.: 7 dni w Niemczech, 2 dni w Danii (liczba należnych diet łącznie 9),

- w sierpniu 2010 r.: 18 dni w Niemczech (liczba należnych diet łącznie 18 w tym prom),

- we wrześniu 2010 r.: 5 dni w Norwegii, 9 dni w Niemczech (liczba należnych diet łącznie 14 w tym prom),
- w październiku 2010 r.: 3 dni w Szwecji, 9 dni w Niemczech (liczba należnych diet łącznie 12 w tym prom),
- w listopadzie 2010 r.: 1 dzień w Niemczech (liczba należnych diet 1),
- w grudniu 2010 r.: 7 dni w Danii, 16 dni w Niemczech i 5 dni w Szwecji (liczba należnych diet łącznie 28 w tym prom),
- w styczniu 2011 r.: 20 dni w Niemczech, 3 dni w Szwecji (liczba należnych diet łącznie 23 w tym prom),
- w lutym 2011 r.: 11 dni w Niemczech i 8 dni w Szwecji (liczba należnych diet łącznie 19 w tym prom),
- w marcu 2011 r.: 8 dni w Niemczech, 8 dni w Szwecji, 2 dni w Czechach (liczba należnych diet łącznie 18 w tym prom),
- w kwietniu 2011 r.: 11 dni w Niemczech, 6 dni w Szwecji (liczba należnych diet łącznie 17 w tym prom),
- w maju 2011 r.: 11 dni w Niemczech, 3 dni w Szwecji, 1 dzień w Norwegii (liczba należnych diet łącznie 15 w tym prom),
- w czerwcu 2011 r.: 10 dni w Niemczech, 9 dni w Szwecji (liczba należnych diet łącznie 19 w tym prom),
- w lipcu 2011 r.: 6 dni w Niemczech, 7 dni w Szwecji (liczba należnych diet łącznie 13 w tym prom),
- w sierpniu 2011 r.: 7 dni w Niemczech, 9 dni w Szwecji, 1 dzień w Czechach, 1 dzień w Danii (liczba należnych diet łącznie 18 w tym prom),
- we wrześniu 2011 r.: 5 dni w Niemczech (liczba należnych diet łącznie 5 w tym prom),
- w październiku 2011 r. – brak danych
- w listopadzie 2011 r.: 1 dzień w Czechach, 2 dni w Danii, 9 dni w Niemczech, 7 dni w Szwecji (liczba należnych diet łącznie 19 w tym prom),
- w grudniu 2011 r.: 13 dni w Niemczech, 9 dni w Szwecji, 4 dni w Danii (liczba należnych diet łącznie 26 w tym prom),
- w styczniu 2012 r.: 8 dni w Niemczech, 14 dni w Szwecji (liczba należnych diet łącznie 22 w tym prom),
- w lutym 2012 r.: 10 dni w Niemczech, 10 dni w Szwecji 2 dni w Danii (liczba należnych diet łącznie 22 w tym prom),
- w marcu 2012 r.: 13 dni w Niemczech, 7 dni w Szwecji 2 dni w Danii (liczba należnych diet łącznie 21 w tym prom),
- w kwietniu 2012 r.: 13 dni w Niemczech, 2 dni w Danii (liczba należnych diet łącznie 15),
- w maju 2012 r.: 9 dni w Szwecji, 13 dni w Niemczech (liczba należnych diet łącznie 22 w tym prom),
- w czerwcu 2012 r.: 16 dni w Niemczech, 8 dni w Szwecji, 1 dzień w Danii (liczba należnych diet łącznie 25 w tym prom),
- w lipcu 2012 r.: 6 dni w Niemczech, 2 dni w Danii (liczba należnych diet łącznie 8 w tym prom)

Powód tytułem diet za podróże służbowe powinien otrzymać:

- za czerwiec 2010 r. łącznie 4796,19 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 25 Euro Francja, 324 DKK Dania, 351 SEK Szwecja – kurs walut na dzień 14.07.2010 r.)
- za lipiec 2010 r. łącznie 1547,96 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 324 DKK Dania – kurs walut na dzień 14.08.2010 r.)

- za sierpień 2010 r. łącznie 3715,50zł (tj. 42 Euro – Niemcy, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.09.2010 r.)
- za wrzesień 2010 r. łącznie 3434,03 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 401 NOK – Norwegia, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.10.2010 r.)
- za październik 2010 r. łącznie 2040,69 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 29.10.2010 r.)
- za listopad 2010 r. łącznie 167,48 zł (tj. 42 Euro – Niemcy – kurs walut na dzień 14.12.2010 r.)
- za grudzień 2010 r. łącznie 4725,28 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 324 DKK Dania, 351 SEK Szwecja, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.01.2011 r.)
- za styczeń 2011 r. łącznie 4040,89 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.02.2011 r.)
- za luty 2011 r. łącznie 3758,08 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.03.2011 r.)
- za marzec 2011 r. łącznie 3677,02 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 33 Euro Czechy, 351 SEK Szwecja, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.04.2011 r.)
- za kwiecień 2011 r. łącznie 3854,92 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 16.05.2011 r.)
- za maj 2011 r. łącznie 2740,79 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, 401 NOK Norwegia, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.07.2011 r.)
- za czerwiec 2011 r. łącznie 3868,04 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.07.2011 r.)
- za lipiec 2011 r. łącznie 2352,88 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 1.08.2011 r.)
- za sierpień 2011 r. łącznie 4048,72 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, 33 Euro Czechy, 324 DKK Dania, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.09.2011 r.)
- za wrzesień 2011 r. łącznie 1140,14 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 23.09.2011 r.)
- za październik 2011 r. 0 zł (brak danych o podróżach służbowych),
- za listopad 2011 r. łącznie 3999,59 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, 33 Euro Czechy, 324 DKK Dania, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.12.2011 r.)
- za grudzień 2011 r. łącznie 7843,72 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, 324 DKK Dania, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.01.2012 r.)
- za styczeń 2012 r. łącznie 4698,93 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.02.2012 r.)
- za luty 2012 r. łącznie 4397,15 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, 324 DKK Dania, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.03.2012 r.)

- za marzec 2012 r. łącznie 4668,36 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, 324 DKK Dania, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.04.2012 r.)

- za kwiecień 2012 r. łącznie 2722,66 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 324 DKK Dania – kurs walut na dzień 14.05.2012 r.)

- za maj 2012 r. łącznie 4874,07 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.06.2012 r.)

- za czerwiec 2012 r. łącznie 4945,99 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 351 SEK Szwecja, 324 DKK Dania, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 16.07.2012 r.)

- za lipiec 2012 r. łącznie 1484,28 zł (tj. 42 Euro – Niemcy, 324 DKK Dania, prom 55% stawki – kurs walut na dzień 14.08.2012 r.)

Powodowi z tytułu diet należała się:

- za czerwiec 2010 roku kwota 4796,19 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 4394,60 zł kwoty 1459,48 zł tytułem wynagrodzenia – powstała różnicę w wysokości 2935,12 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 1861,07 zł tytułem diet (4796,19 zł minus 2935,12 zł);

- za lipiec 2010 roku kwota 1547,96 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 4000 zł kwoty 1459,48 zł tytułem wynagrodzenia + dodatek weekendowy 120 zł - powstała różnicę w wysokości 2420,52 złotych Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nadpłacił powodowi kwotę 872,56 zł tytułem diet (1547,96 zł - 2420,52 zł);

- za sierpień 2010 roku kwota 3715,50 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 4210,94 zł kwoty 1434,35 zł tytułem wynagrodzenia+ dodatek weekendowy 240 zł- powstała różnicę w wysokości 2536,59 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 1178,91 zł tytułem diet (3715,50 zł- 2536,59 złotych);

- za wrzesień 2010 roku kwota 3434,03 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 4180,95 zł kwoty 1412,66 zł tytułem wynagrodzenia -powstała różnicę w wysokości 2768,29 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 665,74 zł tytułem diet (3434,03 zł- 2768,29 zł);

- za październik 2010 roku kwota 2040,69 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 3491,20 zł kwoty 1395,68 zł tytułem wynagrodzenia + dodatek weekendowy 120 zł-powstała różnicę w wysokości 1975,52 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 65,17 zł tytułem diet (2040,69 zł- 1975,52 zł);

- za listopad 2010 roku kwota 167,48 zł, a pracodawca wypłacił jedynie kwotę 1459,48 zł tytułem wynagrodzenia, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 287 zł tytułem diet (1459,48 zł -1459,48 zł - 120 zł - 167,48 zł);

- za grudzień 2010 roku kwota 4725,28 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 5754,44 zł kwoty 1459,48 zł tytułem wynagrodzenia+ dodatek weekendowy 240 zł -powstała różnicę w wysokości 4054,96 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 670,32 zł tytułem diet (4725,28 zł- 4054,96 zł);

- za styczeń 2011 roku kwota 4040,89 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 4282,66 zł kwoty 1459,48 zł tytułem wynagrodzenia+ dodatek weekendowy 240 zł – powstała różnicę w wysokości 2583,18 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 1457,71 zł tytułem diet (4040,89 zł- 2583,18 zł);

- za luty 2011 roku kwota 3758,08 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 4750 zł kwoty 1459,48 zł tytułem wynagrodzenia -powstała różnicę w wysokości 3290,52 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 467,56 zł tytułem diet (3758,08 zł- 3290,52 zł);

- za marzec 2011 roku kwota 3677,02 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 4839,70 zł kwoty 1459,48 zł tytułem wynagrodzenia -powstała różnicę w wysokości 3380,22 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 296,80 zł tytułem diet (3677,02 zł- 3380,22 zł);

- za kwiecień 2011 roku kwota 3854,92 zł a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 4631,67 zł kwoty 1459,48 zł tytułem wynagrodzenia + dodatek weekendowy 120 zł- powstała różnicę w wysokości 3052,19 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 802,73 zł tytułem diet (3854,92 zł- 3052,19 zł);

- za maj 2011 roku kwota 2740,79 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 5320,88 zł kwoty 1459,48 zł tytułem wynagrodzenia -powstała różnicę w wysokości 3861,40 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nadpłacił powodowi kwotę 1120,61 zł tytułem diet (2740,79 zł – minus 3861,40 zł);

- za czerwiec 2011 roku kwota 3868,04 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 4907,02 zł kwoty 1459,48 zł tytułem wynagrodzenia –powstała różnicę w wysokości 3447,54 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 420,50 zł tytułem diet (3868,04 zł-3447,54 zł);

- za lipiec 2011 roku kwota 2352,88 zł a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 4500 zł kwoty 1459,48 zł tytułem wynagrodzenia -powstała różnicę w wysokości 3040,52 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nadpłacił powodowi kwotę 687,64 zł tytułem diet (2352,88 zł –3040,52 zł);

- za sierpień 2011 roku kwota 4048,72 zł a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 4500 zł kwoty 1459,48 zł tytułem wynagrodzenia -powstała różnicę w wysokości 3040,52 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 1008,20 zł tytułem diet (4048,72 zł- 3040,52 zł);

- za wrzesień 2011 roku kwota 1140,14 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 3148,31 zł kwoty 1512,07 zł tytułem wynagrodzenia –powstała różnicę w wysokości 1636,24 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nadpłacił powodowi kwotę 496,10 zł tytułem diet (1140,14 zł–1636,24 zł);

- za październik 2011 roku pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 675,14 zł

- za listopad 2011 roku kwota 3999,59 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 5806,68 zł kwoty 1366,78 zł tytułem wynagrodzenia -powstała różnicę w wysokości 4439,90 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nadpłacił powodowi kwotę 440,21 zł tytułem diet (3999,59 zł –4439,90 zł);

- za grudzień 2011 roku kwota 7843,72 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 4500 zł kwoty 1579,48 zł tytułem wynagrodzenia -powstała różnicę w wysokości 2920,52 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 492,30 zł tytułem diet (7843,72 zł- 2920,52 zł);

- za styczeń 2012 roku kwota 4698,93 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 5029,48 zł kwoty 1650 zł tytułem wynagrodzenia -powstała różnicę w wysokości 3379,48 zł

Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 1319,45 zł tytułem diet (4698,93 zł- 3379,48 zł);

- za luty 2012 roku kwota 4397,15 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 5435 zł kwoty 1530 zł tytułem wynagrodzenia -powstała różnicę w wysokości 3905 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 492,15 zł tytułem diet (4397,15 zł- 3905 zł);

- za marzec 2012 roku kwota 4668,36 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 5400 zł kwoty 1530 zł tytułem wynagrodzenia -powstała różnicę w wysokości 3870 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 798,36 zł tytułem diet (4668,36 zł- 3870 zł);

- za kwiecień 2012 roku kwota 2722,66 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 3785 zł kwoty 1530 zł tytułem wynagrodzenia powstała różnicę w wysokości 2255 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 467,66 zł tytułem diet (2722,66 zł- 2255 zł);

- za maj 2012 roku kwota 4874,07 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 4655 zł kwoty 1650 zł tytułem wynagrodzenia -powstała różnicę w wysokości 3005 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 1869,07 zł tytułem diet (4874,07 zł- 3005 zł);

- za czerwiec 2012 roku kwota 4945,99 zł a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 5855 zł kwoty 1650 zł tytułem wynagrodzenia -powstała różnicę w wysokości 4205 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 740,99 zł tytułem diet (4945,99 zł- 4205 zł);

- za lipiec 2012 roku kwota 1484,28 zł, a po odjęciu od kwoty wypłaconej powodowi stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. 3000 zł kwoty 1530 zł tytułem wynagrodzenia -powstała różnicę w wysokości 1470 zł Sąd zaliczył na poczet diet, co oznacza, że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 14,28 zł tytułem diet (1484,28 zł- 1470 zł);

Powodowi po rozliczeniu wyżej wymienionych nadpłat należy się kwota 16 866 zł tytułem zwrotu kosztów podróży służbowej tj. diet wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

-od kwoty 989,14 zł od dnia 11 lipca 2010 r. do dnia zapłaty (wyliczonej następujący sposób: 1861,70 zł minus nadpłata 872,56 zł);

- od kwoty 1844,65 zł od dnia 11 października 2010 r. do dnia zapłaty (wyliczonej w następujący sposób: 1178,91 zł + 665,74 zł);

-od kwoty 1022,97 zł od dnia 11 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty (wyliczonej w następujący sposób: 65,17 zł + 287,48 zł + 670,32 zł);

- od kwoty 2 222,07 zł od dnia 11 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty (wyliczonej w następujący sposób: 1457,71 złotych + 467,56 złotych + 296,80 złotych);

-od kwoty 5085,21 zł od dnia 11 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty (wyliczonej w następujący sposób: 802,73 zł -1120,61 zł + 420,50 zł-687,64 zł+ 1008,20 zł- 496,10 zł+ 675, 14 zł - 440, 21 zł + 4923,20 zł);

-od kwoty 2609,96 zł od dnia 11 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty (wyliczonej w następujący sposób: 1319,45 zł + 492,15 zł+ 798,36 zł);

-od kwoty 3077,72 zł od dnia 11 lipca 2012 r. do dnia zapłaty (wyliczonej w następujący sposób: 467,66 zł + 1869,07 zł + 740,99 zł);

-od kwoty 14,28 zł od dnia 11 września 2012 r. do dnia zapłaty.

W związku z tym, iż pozwany nie wypłacał powodowi wynagrodzenia za czas dyżurów zdaniem Sądu Okręgowego należy się mu kwota 1378,87 zł tytułem wynagrodzenia za czas dyżurów wraz z odsetkami ustawowymi.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał powództwo za uzasadnione

w zakresie części roszczenia o zapłatę należnych diet oraz części wynagrodzenia z tytułu dyżurów. Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że w analizowanym przypadku powód wypełnił spoczywający na nim obowiązek udowodnienia faktów, z których wywodził korzystne dla siebie skutki prawne w stopniu wystarczającym do częściowego uwzględnienia powództwa w zakresie roszczenia o diety i częściowego wynagrodzenia z tytułu dyżurów. W pozostałym zakresie: odnośnie roszczenia o wynagrodzenie za przestoje, ryczałty za noclegi i zwrotu kosztów dojazdu w podróży służbowej powództwo – w ocenie Sądu I instancji - nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy na wstępie wskazał, że dał wiarę dowodom z dokumentów w postaci list płac, zestawień wypłaconych powodowi należności tytułem diet, wyciągom z konta bankowego potwierdzającym dokonanie na rzecz powoda w spornym okresie wypłat tytułem wynagrodzenia oraz tytułem dodatkowych należności w kwotach wskazanych w tych dokumentach. Prawdziwość zapisów w tych dokumentach nie była kwestionowana przez powoda, który potwierdził, że wskazane w dokumentacji płacowej kwoty faktycznie zostały mu wypłacone. Ustalenia odnośnie okresów przebywania w podróżach służbowych sąd I instancji poczynił na podstawie zestawień sporządzonych przez powoda. Sąd Okręgowy zwrócił przy tym uwagę, że pozwana przedstawiła własną ewidencję czasu pracy powoda w podróżach służbowych, która była mniej korzystna dla powoda. Sąd Okręgowy zwrócił jednak uwagę, że ewidencja podróży służbowych prowadzona przez pozwanego okazała się nierzetelna. Znajdują się w niej np. zapisy, że powód był w danym okresie w podróży służbowej, gdy tymczasem w tym czasie jak wskazał powód korzystał on ze zwolnienia lekarskiego. Co więcej sama pozwana przyznała, że nie dołożyła należytych starań w celu bieżącego ścisłego dokumentowania faktu rozliczenia podróży służbowych. W piśmie procesowym z dnia 19 września 2014 r. pełnomocnik pozwanej przyznał, że rozliczenia te były dokonywane przez kierownika spółki P. K. w sposób nieformalny, niejako „na brudno: w arkuszu kalkulacyjnym na komputerze służbowym, bez zachowania ścisłych zasad rozliczenia podróży służbowych z użyciem właściwych druków (k. 506). W piśmie procesowym z dnia 13 października 2016 r. pozwana wyjaśniła, że aktualnie nie jest możliwe odtworzenie całej procedury przewozowej sprzed 5-6 lat, gdyż w prowadzonej ewidencji czasu pracy nie wskazuje się szczegółowo, w którym kraju była świadczona praca, dokumenty przewozowe w większości nie zawierają godzin załadunku bądź rozładunku ani informacji, w którym kraju kierowca spędzał nocleg, dane pochodzące z urzędzenia rejestrującego przechowuje się przez rok po ich zarejestrowaniu, więc tachografy zostały już wykasowane. Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że powszechnie akceptowany jest pogląd, iż braki w ewidencji czasu pracy obciążają pracodawcę, a nie pracownika na nie się powołującego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2005 r., II PK 114/2004, OSNP 2005/16 poz. 245). Konsekwencją nierzetelnego prowadzenia przez pozwaną spółkę ewidencji podróży służbowych jest powstanie po stronie pracownika możliwości udowodnienia swojego faktycznego czasu pracy za pomocą dowodów z zeznań świadków, czy też własnoręcznie prowadzonej dokumentacji. Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy ustaleń w zakresie okresu przebywania w podróżach służbowych dokonał na podstawie ewidencji przedstawionej przez powoda oznaczonej w opinii biegłego jako wariant I.

Dalej Sąd Okręgowy wyjaśnił, że ustalając stan faktyczny i dokonując oceny zasadności roszczeń powoda uznał nadto, że u pozwanej w spornym okresie obowiązywał wyłącznie regulamin wynagradzania i regulamin pracy, który został wprowadzony w pozwanej spółce w dniu 16 czerwca 2009 r., który to regulamin w kwestii wysokości należnych pracownikom kosztów podróży odsyłał do odpowiednich rozporządzeń ministra do spraw pracy dla pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej. Dokonując ustaleń faktycznych i oceny zasadności roszczeń powoda Sąd Okręgowy nie wziął natomiast pod uwagę regulaminu pracy i płacy, który wg twierdzeń pozwanej spółki miał obowiązywać w pozwanej spółce od 1 stycznia 2011 r., i w którym to regulaminie wskazano konkretne stawki należnych pracownikom diet z tytułu podróży służbowych (kosztów wyżywienia i noclegów). Sąd Okręgowy zwrócił bowiem uwagę, że pozwana nie wykazała, że omawiany regulamin został faktycznie ogłoszony i był znany pracownikom. Sąd Okręgowy zwrócił w tym zakresie uwagę, że w przypadku regulaminu pracy i

wynagradzania z dnia 16 czerwca 2009 r. do regulaminu tego dołączone są oświadczenia pracowników, w tym powoda o zapoznaniu się z jego treścią, potwierdzone własnoręcznymi podpisami pracowników (w tym powoda). W przypadku nowego regulaminu rzekomo obowiązującego u pozwanej od 1 stycznia 2011 r. pracodawca nie przedstawił żadnego dowodu wskazującego na to, że pracownicy zostali zapoznani z jego treścią.

Szczegółową wysokość należnych powodowi kosztów podróży (diet) w kolejnych latach Sąd Okręgowy ustalił, posiłkując się opinią biegłego z zakresu obliczania wynagrodzeń za pracę w wariantie I. Sąd I instancji wyjaśnił przy tym, że dał wiarę opinii sądowej sporządzonej przez biegłego sądowego P. D.. W ocenie Sądu Okręgowego ww. opinia jest rzeczowa, oparta na fachowej wiedzy i doświadczeniu zawodowym i w wystarczającym zakresie odpowiada na zadane pytania. Sąd I instancji uznał przy tym, że w rozpoznaniu przedmiotowej sprawy zastosowanie powinien mieć wariant I przedstawiony w opinii, który opracowany został na podstawie zestawienia podróży sporządzonego przez powoda oraz przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju obowiązujących w okresie, którego spór dotyczy, albowiem pracodawca w regulaminie z dnia 16 czerwca 2009 r., w kwestii wysokości należnych pracownikom kosztów podróży odsyłał do odpowiednich rozporządzeń ministra do spraw pracy dla pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej. Analiza treści opinii – w ocenie Sądu I instancji - przekonuje, że rozliczenie przedstawione w tym wariantie przez biegłego jest prawidłowe zarówno z matematycznego punktu widzenia, jak i oparte zostało na zgromadzonym materiale dowodowym.

Odnosnie zeznań świadków i powoda Sąd Okręgowy dał im wiarę wyłącznie w zakresie w jakim znajdowały odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym. Opierając się na opinii biegłego oraz dowodach wypłaty tych kosztów przez pozwanego Sąd Okręgowy uwzględnił częściowo roszczenie powoda o świadczenie z tytułu podróży służbowych w postaci diet oraz wynagrodzenia z tytułu dyżurów.

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że w niniejszej sprawie roszczenie dotyczy okresu po wejściu w życie art. 21 a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r., tj. po dniu 3 kwietnia 2010 r. Zgodnie z art. 21a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. z 2012 r., poz. 1155) obowiązującym od dnia 3 kwietnia 2010 r., kierowcy w podróży służbowej, przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem tego zadania służbowego, ustalone na zasadach określonych w przepisach art. 77⁵ § 3-5 kp.

Sąd Okręgowy przypomniał zatem, że zgodnie z art. 77⁵ § 1 k.p. pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową. W § 2 wskazano, że Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz warunki ustalania należności przysługujących pracownikowi, zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju. Rozporządzenie powinno w szczególności określać wysokość diet, z uwzględnieniem czasu trwania podróży, a w przypadku podróży poza granicami kraju - walutę, w jakiej będzie ustalana dieta i limit na nocleg w poszczególnych państwach, a także warunki zwrotu kosztów przejazdów, noclegów i innych wydatków. Jednocześnie w § 3 zaznaczono, że warunki wypłacania należności z tytułu podróży służbowej pracownikowi zatrudnionemu u innego pracodawcy niż wymieniony w § 2 określa się w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie wynagradzania albo w umowie o pracę, jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym pracy lub nie jest obowiązany do ustalenia regulaminu wynagradzania. W § 4 zaakcentowano przy tym, że postanowienia układu zbiorowego pracy, regulaminu wynagradzania lub umowy o pracę nie mogą ustalać diety za dobę podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju w wysokości niższej niż dieta z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju określona dla pracownika, o którym mowa w § 2. Z kolei w § 5 przewidziano, że w przypadku gdy układ zbiorowy pracy, regulamin wynagradzania lub umowa o pracę nie zawiera postanowień, o których mowa w § 3, pracownikowi przysługują należności na pokrycie kosztów podróży służbowej odpowiednio według przepisów, o których mowa w § 2.

Sąd Okręgowy zwrócił zatem uwagę, że w okresie objętym sporem kwestię należności z tytułu podróży służbowych pracowników państwowych lub samorządowych jednostek sfery budżetowej regulowało (obowiązujące do końca

lutego 2013r.) rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. 2002.236.1991 z późn.zm.) i rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz. U. 2002.236.1990 z późn.zm.) Wysokość diety w podróży zagranicznej w okresie objętym sporem regulował załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju. Do końca lutego 2013r. dieta w podróży zagranicznej wynosiła na terenie krajów w których nocował powód: we Francji 45 euro, w Niemczech 42 euro, w Danii 324 DKK, w Szwecji 351 SEK, w Norwegii 401 NOK, w Czechach 33 Euro.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zauważył, że z wyliczeń biegłego wynikało, że powodowi z tytułu diet w poszczególnych miesiącach (przy przyjęciu, że w podróżach służbowych powód przebywał w okresach wynikających ze sporządzonego przez niego zestawienia podróży służbowych oraz przy przyjęciu stawek wynikających z rozporządzenia w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju) należały się kwoty: za czerwiec 2010 r. łącznie 4796,19 zł, za lipiec 2010 r. łącznie 1547,96 zł, za sierpień 2010 r. łącznie 3715,50zł, za wrzesień 2010 r. łącznie 3434,03 zł, za październik 2010 r. łącznie 2040,69 zł, za listopad 2010 r. łącznie 167,48 zł, za grudzień 2010 r. łącznie 4725,28 zł, za styczeń 2011 r. łącznie 4040,89 zł, za luty 2011 r. łącznie 3758,08 zł, za marzec 2011 r. łącznie 3677,02 zł, za kwiecień 2011 r. łącznie 3854,92 zł, za maj 2011 r. łącznie 2740,79 zł, za czerwiec 2011 r. łącznie 3868,04 zł, za lipiec 2011 r. łącznie 2352,88 zł, za sierpień 2011 r. łącznie 4048,72 zł, za wrzesień 2011 r. łącznie 1140,14 zł, za październik 2011 r. 0 zł, za listopad 2011 r. łącznie 3999,59 zł, za grudzień 2011 r. łącznie 7843,72 zł, za styczeń 2012 r. łącznie 4698,93 zł, za luty 2012 r. łącznie 4397,15 zł, za marzec 2012 r. łącznie 4668,36 zł, za kwiecień 2012 r. łącznie 2722,66 zł, a maj 2012 r. łącznie 4874,07 zł, za czerwiec 2012 r. łącznie 4945,99 zł, za lipiec 2012 r. łącznie 1484,28 zł.

Ponadto Sąd Okręgowy ustalił, że pracodawca łącznie z wynagrodzeniem za pracę wypłacał powodowi również diety, stąd – w ocenie Sądu I instancji - należało uznać, że powstała różnica z odjęcia od kwot wypłaconych powodowi tytułem wynagrodzenia i diet za poszczególne miesiące od czerwca 2010 roku do lipca 2012 roku, kwot z tytułu samego wynagrodzenia i w niektórych miesiącach również dodatku weekendowego stanowiła wypłacane powodowi diety. Po dokonaniu tego rozliczenia okazało się, że pozwany z tytułu diet jest obowiązany zwrócić powodowi następujące kwoty: za czerwiec 2010 roku – kwotę 1861,70 zł, za sierpień 2010 roku kwotę - 1178,91 zł, za wrzesień 2010 roku kwotę 665,74 zł, za październik 2010 roku kwotę 65,17 zł, za listopad 2010 roku kwotę 287,48 zł, za grudzień 2010 roku kwotę 670,32 zł, za styczeń 2011 roku kwotę 1457,71 zł, za luty 2011 roku kwotę 467,56 zł, za marzec 2011 roku kwotę 296,80 zł, za kwiecień 2011 roku kwotę 802,73 zł, za czerwiec 2011 roku kwotę 420,50 zł, za sierpień 2011 roku kwotę 1008,20 zł, za październik 2011 roku kwotę 675,14 zł, za grudzień 2011 roku kwotę 4923,20 zł, za styczeń 2012 roku kwotę 1319,45 zł, za luty 2012 roku kwotę 492,15 zł, za marzec 2012 roku kwotę 798,36 zł, za kwiecień 2012 roku kwotę 467,66 zł, za maj 2012 roku kwotę 1869,07 zł, za czerwiec 2012 roku kwotę 740,99 zł, za lipiec 2012 roku kwotę 14,28 zł. Ponadto w niektórych miesiącach pracodawca nadpłacił powodowi z tytułu diet: tj. za miesiąc lipiec 2010 roku kwotę – 872,56 zł, za maj 2011 roku kwotę 1120,61 zł, za lipiec 2011 roku kwotę 687,64 zł, za wrzesień 2011 rok kwotę- 496,10 zł, za listopad 2011 roku kwotę 440,21 zł. Po rozliczeniu ile powód otrzymał od pozwanego tytułem wynagrodzenia za pracę, a ile tytułem diet, a także w jakiej wysokości powinien on otrzymać diety i po uwzględnieniu wyżej wymienionych nadpłat Sąd Okręgowy uznał, że powodowi należy się od pozwanego za okres od czerwca 2010 roku do lipca 2012 roku tytułem diet suma kwot wyżej wymienionych w łącznej kwocie 16866 złotych z odsetkami ustawowymi od kwot i dat wskazanymi w punkcie I wyroku.

W pozostałym zakresie roszczenia powoda o wynagrodzenie z tytułu diet oraz z tytułu wynagrodzenia za dyżury ponad kwoty zasądzone powodowi w punkcie I i II wyroku w ocenie Sądu I instancji podlegały oddaleniu z

uwagi na niewykazanie przez powoda, że kwoty, o które wnosił w pozwie były zasadne. Powództwo oddalono w zakresie w jakim domagał się on zasądzenia na swoją rzecz należności tytułem diet w całości w wysokości nie uwzględniającej wypłaconych jemu przez pracodawcę w spornym okresie należności. Sąd Okręgowy wskazał, że nie znalazł podstaw do przyjęcia jak żądał powód, że wypłacane powodowi dodatkowe należności wskazane w przedłożonym przez pracodawcę dokumencie zatytułowanym „wypłaty za podróże służbowe – delegacje (k. 305-306) stanowiły w rzeczywistości wypłatę z tytułu frachtu, a nie z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych.

Od ustalonych kwot (szczegółowo wymienionych w sentencji wyroku) Sąd Okręgowy przyznał odsetki ustawowe zgodnie z dyspozycją art. 481 § 1 KC w zw. z art. 300 KP. Datę wymagalności spornych roszczeń powoda stanowiła data wypłaty wynagrodzenia za poszczególne miesiące, albowiem w tym czasie pracodawca powinien rozliczyć się z pracownikiem z tytułu wszystkich należności pracowniczych, w tym także z tytułu należności przysługujących za podróże służbowe. Pozwana zobowiązana była wypłacać powodowi wynagrodzenie wraz z innymi świadczeniami do dnia 5-go każdego miesiąca z dołu. U pozwanej obowiązywał trzymiesięczny okres rozliczeniowy. Jednocześnie powód domagał się zasądzenia odsetek od 11 dnia kolejnego miesiąca w trzymiesięcznym okresie rozliczeniowym, w tej sytuacji będąc związanym żądaniem pozwu Sąd Okręgowy odsetki ustawowe zasądził od 11-go dnia miesiąca w trzymiesięcznym okresie rozliczeniowym.

Na podstawie art. 98 §1 k.p.c. stosownie do wyników postępowania uznając, że pozwana przegrała proces w 10,27 % (kwota dochodzona pozwem 177 527 zł zasądzona 18245 zł) Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 513,50 zł tytułem zwrotu części poniesionych przez powoda kosztów sądowych (opłata sądowa wynosiła 9261 zł x 10,27 % = 951,10 zł, z tej kwoty pozwany był zobowiązany zwrócić powodowi 513,50 zł, a Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w Szczecinie kwotę 437,60 zł). Na podstawie art. 98 §1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz.1398) Sąd nakazał stronie pozwanej, aby stosownie do wyników postępowania uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądowi Okręgowemu w Szczecinie kwotę 648 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych, w której to kwocie mieści się kwota 437,60 zł tytułem zwrotu części opłaty sądowej od pozwu i kwota 210,67 zł tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego za obie opinie: 1630,47 zł i 420,94 zł = 2051,41 zł x 10,27% = 210,70 zł). Sąd na podstawie art. 477² §1 k.p.c. nadał wyrokowi w pkt. I rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 2.100 zł. (jednomiesięczne wynagrodzenie powoda).

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana, przy czym wyrok zaskarżyła wyłącznie **w części co do punktu I.**

Orzeczeniu w zaskarżonej części zarzuciła:

1. błędy w ustaleniach faktycznych przyjęte za jego podstawę poprzez uznanie, że powód podczas pracy świadczonej dla pozwanej firmy przebywał cały czas w podróży służbowej:

- w lutym 2011 r. - 19 dni,

- w sierpniu 2011 r. - 18 dni oraz

-w kwietniu 2011 r. – 17 dni

w sytuacji gdy powód w tych okresach korzystał z 15-dniowego urlopu wypoczynkowego a zatem czas jego pracy winien zostać skrócony o ten okres.

Na rozprawie w dniu 18 stycznia 2018 r. pozwana sprostowała, że urlopu udzielano powodowi:

- w listopadzie 2010 r.

- w lipcu 2010 r. (od 5 do 21 lipca 2010 r.)

- w maju 2011 r. (od 7 do 13 maja 2011 r.)

- w listopadzie 2011 r. (od 18 d 30 listopada 2011 r.

2. błędy w ustaleniach faktycznych przyjęte za jego podstawę poprzez uznanie, że powód podczas pracy świadczonej dla pozwanej firmy przebywał w podróży służbowej m.in.

- w grudniu 2010 r. - 28 dni

- w styczniu 2011 r. - 23 dni

- w grudniu 2011 r. - 26 dni

podczas jednoczesnego ustalenia, że powodowi przyznano w tych miesiącach jedynie dwukrotnie dodatek weekendowy za prace w niedzielę i święta bądź w ogóle nie został on wypłacony; a z przyjętych wycień wynika, że powód musiał w tych okresach co najmniej cały miesiąc przebywać poza miejscem swojego zamieszkania, co objęłoby prawie wszystkie weekendy występujące w tych miesiącach oraz tzw. okres świąteczny;

3. naruszenie art. 328 § 2 k.p.c., poprzez wadliwe, nie odpowiadające przepisom prawa sporządzenie jego uzasadnienia, które uniemożliwiło dokonanie pozwanej należytej oceny toku wyводу prowadzącego do wydania orzeczenia w zaskarżonej części, polegające na zaniechaniu przez Sąd wskazania ile przepraw promowych oraz na jakich odcinkach uznał za wykazane, a jakim odmówił wiarygodności;

4. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę opinii biegłego w zaskarżonej części jako wiarygodnej, rzetelnej oraz matematycznie poprawnej, podczas, gdy przeprowadzone działania matematyczne w oparciu o opinię wskazują na liczne nieprawidłowości i znaczne różnice w pomiarach.

Pozwana wniosła dodatkowo o przeprowadzenie uzupełniającej opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia faktycznej wysokości diet za delegacje zagraniczne z uwzględnieniem dni urlopu wypoczynkowego wykorzystanego przez powoda, weekendowych przyjazdów powoda do miejsca zamieszkania oraz ilości przebytych przez powoda przepraw promowych w poszczególnych miesiącach.

Mając na uwadze powyższe pozwana wniosła o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ewentualnie wniosła o uchylenie wyroku w tej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W uzasadnieniu apelacji pozwana w pierwszej kolejności wskazała, że Sąd I Instancji opierając się w tym zakresie jedynie na treści sporządzonych przez powoda notatek błędnie ustalił, że powód podczas pracy świadczonej dla pozwanej spędził prawie cały grudzień 2010 r., styczeń 2011 r. i grudzień 2011 r. poza miejscem swojego zamieszkania. W tym zakresie Sąd Okręgowy nie wziął pod uwagę, że grudzień ma 31 dni, w tym 23 dni pracujące. Przy założeniu spędzenia przez powoda poza miejscem zamieszkania aż 28 dni - powód winien wypłacić tzw. dodatek weekendowy co najmniej 4 razy. Podobnie sytuacja wyglądała w styczniu 2011 r., gdzie było 21 dni pracujących. Natomiast w grudniu 2011 r. powód deklarował, że w ogóle nie miał podstaw domagania się dodatku weekendowego, co było bezsporne między stronami, przy jednoczesnym wskazaniu ciągłego przebywania w podróży służbowej przez okres 26 dni. Nadto Sąd Okręgowy przy określaniu dni spędzonych przez powoda w podróży służbowej w ogóle nie wziął pod uwagę okresów wykorzystanego przez niego urlopu wypoczynkowego. Suma dni wolnych i uznanych za przepracowane oraz udzielonego urlopu znacznie przekracza 30 dni.

W ocenie apelującej powyższe ustalenia Sądu I Instancji obarczone są błędem i pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym jak i z zasadami doświadczenia życiowego. Trudno bowiem – w ocenie pozwanej - przyjąć za wykazane twierdzenia powoda w zakresie świadczenia przez niego pracy przez blisko cały grudzień 2010 r. (gdzie występuje także okres świąteczny) oraz styczeń 2011 r. i nie żądanie przez niego za te okresy dodatku w większym zakresie za czas spędzony poza domem także w czasie prawie wszystkich weekendów występujących w

tym miesiącu oraz świąt. Powyższe można w sposób analogiczny odnieść do wszystkich miesięcy przepracowanych u pozwanej. Zdaniem apelującej Sąd Okręgowy w tym zakresie bezrefleksyjnie założył, że twierdzenia powoda pozostają wiarygodne mimo, iż wymkają się one zasadom logiki i doświadczenia życiowego. Pozostają także w sprzeczności z pozostałymi twierdzeniami powoda, w tym odnoszącymi się do ilości wypłacanego w danym miesiącu dodatku za weekendy spędzone przez niego poza miejscem zamieszkania,

Dalej apelująca zwróciła uwagę, że w uzasadnieniu wyroku Sąd I Instancji całkowicie pominął kwestię ilości przepraw promowych powoda w poszczególnych miesiącach. Sąd Okręgowy nie wskazał, które przeprawy uznał za wykazane i jakie obejmowały one trasy. Przy wskazanych liczbach odnoszących się do dni spędzanych w poszczególnych państwach trudno przyjąć stosując zasady logiki i doświadczenia życiowego, że w danym miesiącu wystąpić mogła tylko 1 przeprawa promowa. W ocenie apelującego w tym zakresie uzasadnienie wyroku zostało sporządzone w sposób wadliwy i nie odpowiadający przepisom prawa, konsekwencją tego było dokonanie przez Sąd wadliwych ustaleń faktycznych.

Dodatkowo pozwana wskazała, że przeprowadzone przez stronę apelującą wyliczenia (w oparciu o treść opinii biegłego sądowego i zastosowanych w niej kursów walut) pokazują, że wbrew ocenie dokonanej przez Sąd zawierają one błędy matematyczne oraz logiczne. Według pozwanej po wykonaniu działania matematycznego: liczba dni x każdy kraj x należna dieta za dany kraj x odpowiedni kurs wskazany przez biegłego wynika, że sumaryczna wysokość należnych diet stanowi kwotę 74367,3643 zł. Sąd I Instancji przyjął za prawidłowe wyliczenia biegłego stanowiące łącznie kwotę 89543,36 zł. Różnica między tymi dwoma wynikami to aż 15175,995 zł. Natomiast przy przyjęciu tylko 1 przeprawy promowej w każdym miesiącu na trasie Niemcy-Szwecja i dokonania redukcji diety o 55%, suma liczonych kwot spada do 64181,75065 zł. Zaznaczyć jednak trzeba, że przepraw tych było więcej. Przy czym jak wskazano wyżej trudno określić ile i jakie przeprawy przyjął Sąd Okręgowy za wykazane i udowodnione w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Reasumując w ocenie skarżącej Sąd Okręgowy przy dokonaniu ustalania stanu faktycznego sprawy nie dostrzegł, że opinia sporządzona przez biegłego sądowego w wariantcie I zawiera błędy matematyczne i logiczne. Dalej Sąd I Instancji nie wziął pod uwagę, że przy uznaniu za wykazane ilości dni w poszczególnych państwach konieczne były przeprawy promowe w ilości więcej niż 1. Przyjęta zaś ilość dni przepracowanych przez powoda w poszczególnych miesiącach przeczy zasadom logiki i rozumowania i prowadzi do wniosku, że niektóre miesiące musiały liczyć więcej niż 30 dni.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej okazała się częściowo uzasadniona i w konsekwencji doprowadziła do częściowej zmiany wyroku Sądu Okręgowego.

Zgodnie z podstawowymi zasadami procesu cywilnego, określającymi relacje między stroną i sądem, sąd apelacyjny – bez względu na stanowisko stron oraz zakres zarzutów- powinien stosować właściwe przepisy prawa materialnego, a więc także usunąć ewentualne błędy prawne sądu pierwszej instancji. Nienaprawienie tych błędów byłoby równoznaczne ze świadomym ich powieleniem w postępowaniu rozpoznawczym na wyższym szczeblu instancji, czego – zważywszy na istotę wymiaru sprawiedliwości i cele postępowania odwoławczego – nie można zaaprobować. Oczywiście jest, że sąd drugiej instancji musi samodzielnie dokonać materialnoprawnej oceny dochodzonego roszczenia. Nie może natomiast tego dokonać bezprawdłowo – zgodnie z zasadami prowadzenia postępowania dowodowego- ustalonego stanu faktycznego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że Sąd I instancji wprawdzie prawidłowo zebrał materiał dowodowy w sprawie, jednak ustalenia faktyczne poczynione przezeń na podstawie tego materiału okazały się w części nieprawidłowe i niepełne przez co doprowadziły do błędnych wniosków zawartych w

rozważaniach prawnych tego Sądu, skutkujących niewłaściwym rozstrzygnięciem w zakresie wysokości zasądzonej na rzecz powoda należności tytułem diet za podróże służbowe.

Sąd Odwoławczy po zapoznaniu się z zarzutami pozwanej oraz po przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – przy czym w toku postępowania apelacyjnego został przeprowadzony dodatkowy dowód z uzupełniającej opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości - podzielił argumentację pozwanej w części, w jakiej zarzuciła ona Sądowi Okręgowemu nieprawidłowe wyliczenie wysokości należnych powodowi diet z tytułu podróży służbowych.

Sąd Odwoławczy uznał, że ustalając wysokość należnego powodowi wyrównania z tytułu diet za podróże służbowe Sąd Okręgowy dokonał częściowo nieprawidłowych ustaleń faktycznych w części dotyczącej faktycznego wymiaru podróży służbowych powoda w spornym okresie. Sąd Okręgowy nie uwzględnił bowiem faktu korzystania przez powoda z urlopów wypoczynkowych w listopadzie 2010 r., lipcu 2010 r., maju 2011 r. oraz w listopadzie 2011 r. Konsekwencją powyższego było następnie nieprawidłowe wyliczenie wysokości należnych powodowi diet w tych okresach przez biegłego. Sąd Apelacyjny dokonał w tym zakresie ponownego ustalenia wymiaru podróży służbowych powoda uwzględniając wskazane przez pozwaną okresy korzystania przez powoda z urlopów wypoczynkowych (od 1 do 29 listopada 2010 r., od 5 do 21 lipca 2010 r., od 7 do 13 maja 2011 r. oraz od 18 do 30 listopada 2011 r.).

Sąd Apelacyjny podzielił także zarzuty pozwanej w części w jakiej zarzuciła Sądowi I instancji niepełne ustalenia odnośnie ilości przepraw promowych. Kwestia ilości przepraw promowych była o tyle istotna dla rozstrzygnięcia, że w przypadku podróży promem stawka należnej diety ulega zmniejszeniu do 55%. Z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego wynika przy tym, że Sąd Okręgowy dokonując wyliczenia należnej powodowi diety uwzględnił właśnie taką stawkę w przypadku podróży promem, jednocześnie wobec braku wskazania ile takich podróży promem miało miejsce w kolejnych miesiącach brak było możliwości skontrolowania prawidłowości dokonanych przez Sąd I instancji wyliczeń w tym zakresie. Mając na uwadze powyższe podzielał zarzut pozwanego dotyczący konieczności ustalenia ilości przepraw promowych, w związku z niepełnymi ustaleniami w tym zakresie dokonanymi przez Sąd Okręgowy, Sąd Apelacyjny poczynił stosowne ustalenia również co do ilości przepraw promowych, które miały miejsce w czasie odbywania przez powoda podróży służbowych.

W konsekwencji, podzielał zarzuty apelacyjne oraz argumentację pozwanego podniesioną na poparcie przedmiotowych zarzutów Sąd Apelacyjny poczynił częściowo odmienne (wskazane poniżej) ustalenia faktyczne.

W oparciu o dostępny materiał dowodowy (ewidencja czasu pracy – k. 20-59, zestawienie podróży promem sporządzone przez powoda - k. 269-387, zestawienie podróży służbowych sporządzone przez powoda – k. 458-484, pismo powoda wraz z załącznikami – k. 577-604, płyta CD – k. 605, zestawienie podróży służbowych i noclegów sporządzone przez powoda – k. 672-712, opinia biegłego – k. 744-783, opinia uzupełniająca – k. 964-799, opinia uzupełniająca – k. 1118-1125) Sąd Apelacyjny ustalił, że w okresie objętym sporem powód wykonywał zadania kierowcy transportu międzynarodowego w pełnym wymiarze czasu pracy. Jeździł z towarem do Niemiec, Szwecji, Danii, Norwegii, Francji, Czech. Część podróży powód odbywał promem. W przypadku przeprawy promem płynącym ze Ś. do Szwecji kierowcy mieli na promie zapewnione dwa posiłki i kabinę. Na promie na trasie Szwecja – Niemcy kierowcy również mieli zapewnioną kabinę, ale bez posiłków. Na promie płynącym na trasie Niemcy – Dania nie zapewniano podróżującym posiłków ani noclegu.

W spornym okresie powód w podróży służbowej przebywał kolejno:

- **w czerwcu 2010 r.:** 14 dni w Niemczech, 2 dni we Francji, 9 dni w Danii, 3 dni w Szwecji.

- **w lipcu 2010 r.:** 3 dni w Niemczech (przy uwzględnieniu urlopu wypoczynkowego).

- **w sierpniu 2010 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 18 dni w Niemczech oraz dodatkowo odbył 8 podróży promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszetki oraz dwóch posiłków.

- **w wrześniu 2010 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 5 dni w Norwegii, 9 dni w Niemczech oraz dodatkowo odbył 8 podróży promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków..

- **w październiku 2010 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 3 dni w Szwecji, 9 dni w Niemczech oraz dodatkowo odbył 1 podróż promem w czasie której miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków.

- **w listopadzie 2010 r.** powód przebywał w podróży służbowej przebywał 1 dzień w Niemczech (przy uwzględnieniu urlopu wypoczynkowego).

- **w grudniu 2010 r. :** powód przebywał w podróży służbowej 7 dni w Danii, 16 dni w Niemczech i 5 dni w Szwecji oraz dodatkowo odbył 2 podróże promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków..
Do rozliczenia za grudzień biegły przyjął podróż która trwała od 31 grudnia 2010 r. do 3 stycznia 2011 r.)

- **w styczniu 2011 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 20 dni w Niemczech, 3 dni w Szwecji oraz dodatkowo odbył 3 podróże promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków..

- **w lutym 2011 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 11 dni w Niemczech i 8 dni w Szwecji oraz dodatkowo odbył 7 podróży promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków.

- **w marcu 2011 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 8 dni w Niemczech, 8 dni w Szwecji, 2 dni w Czechach oraz dodatkowo odbył 10 podróży promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków.

- **w kwietniu 2011 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 11 dni w Niemczech, 6 dni w Szwecji oraz dodatkowo odbył 13 podróży promem.

- **w maju 2011 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 7 i 1/3 dni w Niemczech, 3 dni w Szwecji, 1 dzień w Norwegii oraz dodatkowo odbył 4 podróże promem (po uwzględnieniu urlopu wypoczynkowego).

- **w czerwcu 2011 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 10 dni w Niemczech, 9 dni w Szwecji oraz dodatkowo odbył 9 podróży promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków.

- **w lipcu 2011 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 6 dni w Niemczech, 7 dni w Szwecji oraz dodatkowo odbył 3 podróże promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków.

- **w sierpniu 2011 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 7 dni w Niemczech, 9 dni w Szwecji, 1 dzień w Czechach, 1 dzień w Danii oraz dodatkowo odbył 10 podróży promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków.

- **w wrześniu 2011 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 5 dni w Niemczech oraz dodatkowo odbył 2 podróże promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków.

- **w październiku 2011 r.** – brak danych

- **w listopadzie 2011 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 1 dzień w Czechach, 1 dzień w Danii, 2 dni w Niemczech, 3 dni w Szwecji oraz dodatkowo odbył 3 podróże promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków (przy uwzględnieniu urlopu wypoczynkowego)

- **w grudniu 2011 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 13 dni w Niemczech, 9 dni w Szwecji, 4 dni w Danii oraz dodatkowo odbył 5 podróży promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków.

- **w styczniu 2012 r.:** powód przebywał w podróży służbowej 8 dni w Niemczech i 13 dni w Szwecji oraz dodatkowo odbył 10 podróży promem.

- w lutym 2012 r.: powód przebywał w podróży służbowej 9 dni w Niemczech i 10 dni w Szwecji i 2 dni w Danii oraz dodatkowo odbył 8 podróży promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków.

- w marcu 2012 r.: powód przebywał w podróży służbowej 13 dni w Niemczech, 7 dni w Szwecji, 2 dni w Danii oraz dodatkowo odbył 9 podróży promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków.

- w kwietniu 2012 r.: powód przebywał w podróży służbowej 13 dni w Niemczech, 2 dni w Danii.

- w maju 2012 r.: powód przebywał w podróży służbowej 9 dni w Szwecji, 13 dni w Niemczech oraz dodatkowo odbył 9 podróży promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków.

- w czerwcu 2012 r.: powód przebywał w podróży służbowej 16 dni w Niemczech, 7 dni w Szwecji, 1 dzień w Danii oraz dodatkowo odbył 6 podróży promem w czasie których miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków.

- w lipcu 2012 r.: powód przebywał w podróży służbowej 6 dni w Niemczech, 2 dni w Danii oraz dodatkowo odbył 1 podróż promem w czasie której miał zapewniony dostęp do kuszетки oraz dwóch posiłków.

W tym miejscu mając na uwadze zarzuty apelacji wyjaśnienia wymaga, że w analizowanym przypadku, jak słusznie zauważył już Sąd Okręgowy, strona pozwana nie przedstawiła rzetelnej ewidencji czasu pracy dotyczącej podróży służbowych powoda. Znajdują się w niej bowiem zapisy, że powód był w danym okresie w podróży służbowej, gdy tymczasem w tym czasie korzystał on ze zwolnienia lekarskiego. Co więcej sama pozwana przyznała, że nie dołożyła należytych starań w celu bieżącego ścisłego dokumentowania faktu rozliczenia podróży służbowych. Pełnomocnik pozwanej przyznał bowiem, że rozliczenia te były dokonywane przez kierownika spółki P. K. w sposób nieformalny, niejako „na brudno: w arkuszu kalkulacyjnym na komputerze służbowym, bez zachowania ścisłych zasad rozliczenia podróży służbowych z użyciem właściwych druków (k. 506). Pozwana przyznała także, że aktualnie nie jest możliwe odtworzenie całej procedury przewozowej sprzed 5-6 lat, gdyż w prowadzonej ewidencji czasu pracy nie wskazuje się szczegółowo, w którym kraju była świadczona praca, dokumenty przewozowe w większości nie zawierają godzin załadunku bądź rozładunku ani informacji, w którym kraju kierowca spędzał nocleg, dane pochodzące z urządzenia rejestrującego przechowuje się przez rok po ich zarejestrowaniu, więc tachografy zostały już wykasowane. Wskazać zatem należy, że powszechnie akceptowany jest pogląd, iż braki w ewidencji czasu pracy obciążają pracodawcę, a nie pracownika na nie się powołującego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2005 r., II PK 114/2004, OSNP 2005/16 poz. 245). Konsekwencją braku ewidencji czasu pracy lub jej nierzetelności jest powstanie po stronie pracownika możliwości udowodnienia swojego faktycznego czasu pracy za pomocą dowodów z zeznań świadków, czy też własnoręcznie prowadzonej dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę, że w analizowanym przypadku powód na okoliczność wykonywania podróży służbowych we wskazywanych przez siebie okresach przedstawił wiarygodne dowody w postaci własnych notatek oraz zeznań świadków L. M., N. S., A. C.. Świadczyli, że w okresie objętym sporem powód wykonywał zadania kierowcy transportu międzynarodowego w pełnym wymiarze czasu pracy. Jeździł z towarem do Niemiec, Szwecji, Danii, Norwegii, Francji, Czech. Część podróży powód odbywał promem. W przypadku przeprawy promem płynącym ze Ś. do Szwecji kierowcy mieli na promie zapewnione dwa posiłki i kabinę. Na promie na trasie Szwecja – Niemcy kierowcy również mieli zapewnioną kabinę, ale bez posiłków. Na promie płynącym na trasie Niemcy – Dania nie zapewniano podróżującym posiłków ani noclegu. W ocenie Sądu Apelacyjnego brak było podstaw, aby kwestionować wiarygodność zeznań powoda i wskazanych wyżej świadków w analizowanym zakresie. Wyjaśnić przy tym należy, że wprawdzie powód jest osobą zainteresowaną rozstrzygnięciem sprawy na swoją korzyść, jednakże z tej tylko przyczyny nie można przekreślać mocy dowodowej jego zeznań oraz zeznań świadków z nim związanych. W tym miejscu podkreślenia bowiem wymaga, że również pozwany pracodawca w niniejszym procesie był stroną zainteresowaną rozstrzygnięciem sprawy na swoją korzyść, po drugie Sąd Apelacyjny wziął pod uwagę, że zeznania świadków związanych z powodem były jasne i spójne, nadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym i zasadami doświadczenia życiowego. W trakcie całego niniejszego postępowania nie ujawniły się

żadne okoliczności, które wskazywałyby, iż świadkowie mogą być zainteresowani złożeniem zeznań na korzyść bądź niekorzyść którejkolwiek ze stron postępowania.

Nie ma przy tym znaczenia, że zeznania świadków nie odnosiły się szczegółowo do dni, w których powód miał przebywać w podróżach służbowych, co zresztą byłoby nadmiernym utrudnieniem wobec rozciągłości okresu, za który powód dochodzi swych roszczeń. Nie można zaakceptować stanowiska, zgodnie z którym mimo ustalenia, że powód w trakcie zatrudnienia u pozwanej niewątpliwie przebywał w podróżach służbowych, nie można byłoby mu przyznać dodatkowego wynagrodzenia z tego tytułu tylko dlatego, że świadkowie nie byli w stanie wskazać dokładnie w jakich konkretnie dniach i ściśle w jakim rozmiarze powód świadczył tego rodzaju pracę. Jak wyżej wskazano, błędny jest pogląd zgodnie z którym ciężar dowodu w zakresie czasu pracy obarcza wyłącznie pracownika, który dochodzi roszczeń z tego tytułu (art. 6 K.c. w związku z art. 300 K.p.) albowiem to pracodawca jest obowiązany prowadzić ewidencję czasu pracy, którą udostępnia na żądanie pracownika (art. 129¹¹ K.p.).

Szczegółową wysokość należnych powodowi kosztów podróży (diet) w kolejnych latach Sąd Apelacyjny ustalił, posiłkując się uzupełniającą opinią biegłego z zakresu obliczania wynagrodzeń za pracę P. D. wydaną w toku postępowania apelacyjnego, którą w całości zaaprobował jako logiczną i zgodną z regulacjami prawa pracy w tym wypadku rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 19 grudnia 2002 roku w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz.U. z 2002 roku, Nr 236, poz. 1991 z późn.zm.). Sąd Apelacyjny zwrócił w tym zakresie uwagę, że pracodawca w regulaminie z dnia 16 czerwca 2009 r., w kwestii wysokości należnych pracownikom kosztów podróży wprost odesłał do odpowiednich rozporządzeń ministra do spraw pracy dla pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej.

Analiza treści opinii przekonuje, że rozliczenie przedstawione przez biegłego w opinii uzupełniającej jest prawidłowe zarówno z matematycznego punktu widzenia, jak i oparte zostało na zgromadzonym materiale dowodowym. W opinii uzupełniającej usunięte zostały przy tym wszystkie wcześniejsze błędy rachunkowe i inne wskazywane przez pozwanego. W opinii uzupełniającej wydanej w toku postępowania apelacyjnego biegły skorygował swoje wyliczenie uwzględniając wskazane przez pozwaną okresy korzystania przez powoda z urlopów wypoczynkowych. Nadto dokonując ponownego wyliczenia wysokości przysługujących powodowi diet biegły dostrzegł, że we wcześniejszej opinii w niektórych miesiącach dokonał błędnego wyliczenia ich wysokości (błędy rachunkowe, nie uwzględnienie przepraw promowych) i błędy te skorygował.

Na podstawie tej opinii Sąd Apelacyjny ustalił, że powód w związku z podróżami służbowymi powinien potrzymać w diety w następujących wysokościach

- **za czerwiec 2010 r.:** łącznie 4796,19 zł (tj. 14 dni w Niemczech x 42 Euro – Niemcy, 2 dni we Francji x 25 Euro, 9 dni w Danii x 324 DKK, 3 dni w Szwecji x 351 SEK – kurs walut na dzień 14.07.2010 r.)

- **za lipiec 2010 r.:** łącznie 511,97 zł (tj. 3 dni w Niemczech x 42 Euro = 126 EUR – kurs walut na dzień 18.07.2010 r.)

- **za sierpień 2010 r.:** łącznie 3715,50 zł (kurs walut na dzień 14.09.2010 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 18 diet (podróże w Niemczech) w pełnej stawce (18 x 42 euro = 756 euro) oraz 8 diet związanych z podróżą promem w stawce zmniejszonej do 55% (8 x 23,10 euro = 184,80 euro). Łącznie 940,80 euro.

- **za wrzesień 2010 r.:** łącznie 3434,03 zł (kurs walut na dzień 14.10.2010 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 14 diet (5 podróży w Norwegii i 9 w Niemczech) w pełnej stawce (5 x 401 NOK + 9 x 42 euro) oraz 8 diet związanych z podróżą promem w stawce zmniejszonej do 55% (2 x 193,05 SEK, 4 x 23,10 euro, 2 x 2220,55 NOK). Łącznie 2446,10 NOK + 740,40 EUR + 386,10 SEK)

- **za październik 2010 r.:** łącznie 2040,69 zł (kurs walut na dzień 29.10.2010 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 12 diet (3 dni w Szwecji i 9 dni Niemczech) w pełnej stawce (3x 351 SEK + 9 x 42 euro) oraz 1 dietę związaną z podróżą promem w stawce zmniejszonej do 55% (1 x 193,05 SEK). Łącznie 1246,05 SEK + 378 EUR.

- **za listopad 2010 r.** łącznie 167,62 zł (tj. 1 dzień w Niemczech x 42 Euro – kurs walut na dzień 14.12.2010 r.)
- **za grudzień 2010 r.** : łącznie 4725,28 zł (kurs walut na dzień 14.01.2011 r.) Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 28 diet (7 dni w Danii, 16 dni w Niemczech i 5 dni w Szwecji) w pełnej stawce (5x 351 SEK + 16 x 42 euro + 7 x 324 DKK) oraz 2 diety związane z podróżą promem w stawce zmniejszonej do 55% (1 x 193,05 SEK + 1 x 23,10 EUR) . łącznie 1948,05 SEK+ 695,10 EUR + 2268 DKK.
- **za styczeń 2011 r.:** łącznie 4040,89 zł (kurs walut na dzień 14.02.2011 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 23 diety (20 dni w Niemczech, 3 dni w Szwecji) w pełnej stawce (3x 351 SEK + 20 x 42 euro) oraz 3 diety związane z podróżą promem w stawce zmniejszonej do 55% (2 x 193,05 SEK + 1 x 23,10 EUR). łącznie 439,10 SEK+ 863,10 EUR.
- **za luty 2011 r.:** łącznie 3758,08 zł (kurs walut na dzień 14.03.2011 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 19 diet (11 dni w Niemczech i 8 dni w Szwecji) w pełnej stawce (8x 351 SEK + 11 x 42 euro) oraz 7 diet związanych z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% (5 x 193,05 SEK + 2 x 23,10 EUR). łącznie 773,25 SEK+ 508,20 EUR.
- **za marzec 2011 r.:** łącznie 3677,02 zł (kurs walut na dzień 14.04.2011 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 18 diet (8 dni w Niemczech, 8 dni w Szwecji, 2 dni w Czechach) w pełnej stawce (8x 351 SEK + 8 x 42 euro (Niemcy) + 2 x 33 EUR (Czechy)) oraz 10 diet związanych z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% (5 x 193,05 SEK + 4 x 23,10 EUR + 1 x 18,50 EUR (Czechy)). łącznie 773,25 SEK+ 512,90 EUR.
- **za kwiecień 2011 r.:** łącznie 3854,92 zł (kurs walut na dzień 16.05.2011 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 17 diet (11 dni w Niemczech, 6 dni w Szwecji) w pełnej stawce (6x 351 SEK + 11 x 42 euro) oraz 13 diet związanych z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% stawki (7 x 193,05 SEK + 5 x 23,10 EUR + 1 x 18,50 EUR (Czechy)). łącznie 457,35 SEK+ 596 EUR.
- **za maj 2011 r.:** łącznie 2244,97 zł (kurs walut na dzień 14.07.2011 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 11 i 1/3 diet (7 i 1/3 dni w Niemczech, 3 dni w Szwecji, 1 dzień w Norwegii) w pełnej stawce (3x 351 SEK + 7,33 x 42 euro + 1 x 401 NOK) oraz 4 diety związane z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% (1x 193,05 SEK + 2x 23,10 EUR + 1 x 220,55 NOK). łącznie 1246,05 SEK+ 354,20 EUR + 621,55 NOK.
- **za czerwiec 2011 r.:** łącznie 3868,04 zł (kurs walut na dzień 14.07.2011 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 19 diet (10 dni w Niemczech, 9 dni w Szwecji) w pełnych stawkach (9x 351 SEK + 10 x 42 euro) oraz 9 diet związanych z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% (5x 193,05 SEK + 4x 23,10 EUR). łącznie 4124,25 SEK+ 512,40 EUR.
- **za lipiec 2011 r.:** łącznie 2352,88 zł (kurs walut na dzień 1.08.2011 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 13 diet (6 dni w Niemczech, 7 dni w Szwecji) w pełnych stawkach (7x 351 SEK + 6 x 42 euro) oraz 3 diety związane z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% stawki (2x 193,05 SEK + 1x 23,10 EUR). łącznie 2843,10 SEK+ 275,10 EUR.
- **za sierpień 2011 r.:** łącznie 4048,72 zł (kurs walut na dzień 14.09.2011 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 18 diet (7 dni w Niemczech, 9 dni w Szwecji, 1 dzień w Czechach, 1 dzień w Danii) w pełnych stawkach (9x 351 SEK + 7 x 42 euro + 1 x 33 EUR (Czechy) + 1 x 324 DKK) oraz 10 diet związanych z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% (5x 193,05 SEK + 5x 23,10 EUR). łącznie 4124,25 SEK+ 442,50 EUR + 324 DKK.
- **za wrzesień 2011 r.:** łącznie 1140,14 zł (kurs walut na dzień 23.09.2011 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 5 diet (5 dni w Niemczech) w pełnych stawkach (5 x 42 euro) oraz 2 diety związane z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% (1x 193,05 SEK + 1x 23,10 EUR). łącznie 193,05 SEK+ 233,10 EUR.
- **za październik 2011 r.** – brak danych

- **za listopad 2011 r.:** łącznie 1560,51 zł (kurs walut na dzień 14.12.2011 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 7 diet (1 dzień w Czechach, 1 dzień w Danii, 2 dni w Niemczech, 3 dni w Szwecji) w pełnej stawce (3x 351 SEK + 2 x 42 euro + 1 x 33 EUR (Czechy) + 1 x 324 DKK) oraz 3 diety związane z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% (2x 193,05 SEK + 1x 23,10 EUR) . Łącznie 1439,10 SEK+ 140,10 EUR + 324 DKK.

- **za grudzień 2011 r.:** łącznie 5234,73 zł (kurs walut na dzień 14.01.2012 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet przyjęto 26 diet (13 dni w Niemczech, 9 dni w Szwecji, 4 dni w Danii) w pełnej stawce (9x 351 SEK + 13 x 42 euro + 4 x 324 DKK) oraz 5 diet związanych z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% (3x 193,05 SEK + 2x 23,10 EUR). Łącznie 3738,15 SEK+ 592,20 EUR + 1296 DKK.

- **za styczeń 2012 r.:** łącznie 4531,44 zł (kurs walut na dzień 14.02.2012 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 21 diet (8 dni w Niemczech i 13 dni w Szwecji) w pełnej stawce (13x 351 SEK + 8 x 42 euro) oraz 10 diet związanych z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% (5x 193,05 SEK + 5x 23,10 EUR). Łącznie 5528,25 SEK+ 451,50 EUR.

- **za luty 2012 r.:** łącznie 4306,09 zł (kurs walut na dzień 14.03.2012 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet przyjęto 21 diet (9 dni w Niemczech i 10 dni w Szwecji i 2 dni w Danii) w pełnej stawce (10 x 351 SEK + 10 x 42 euro + 2 x 324 DKK) oraz 8 diet związanych z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% stawki (4x 193,05 SEK + 4x 23,10 EUR). Łącznie 4282,20 SEK+ 470,40 EUR + 648 DKK.

- **za marzec 2012 r.:** łącznie 4668,36 zł (kurs walut na dzień 14.04.2012 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 22 diety (13 dni w Niemczech, 7 dni w Szwecji, 2 dni w Danii) w pełnej stawce (7 x 351 SEK + 13 x 42 euro + 2 x 324 DKK) oraz 9 diet związanych z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% stawki (4x 193,05 SEK + 5x 23,10 EUR). Łącznie 3229,20 SEK+ 661,50 EUR + 648 DKK.

- **za kwiecień 2012 r.:** łącznie 2722,66 zł (tj. 13 dni w Niemczech x 42 Euro – Niemcy, 2 dni w Danii x 324 DKK - kurs walut na dzień 14.052012 r.)

- **za maj 2012 r.:** łącznie 4774,26 zł (kurs walut na dzień 14.06.2012 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 22 diety (9 dni w Szwecji, 13 dni w Niemczech) w pełnej stawce (9 x 351 SEK + 13 x 42 euro) oraz 9 diet związanych z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% (5x 193,05 SEK + 4x 23,10 EUR). Łącznie 4124,25 SEK+ 638,40 EUR.

- **za czerwiec 2012 r.:** łącznie 4775,23 zł (kurs walut na dzień 16.07.2012 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 24 diety (16 dni w Niemczech, 7 dni w Szwecji, 1 dzień w Danii) w pełnej stawce (7 x 351 SEK + 16 x 42 euro + 1 x 324 DKK) oraz 6 diet związanych z podróżami promem w stawce zmniejszonej do 55% (2x 193,05 SEK + 3x 23,10 EUR+ 1 x 178,20 DKK). Łącznie 2843,10 SEK+ 741,30 EUR + 502,20 DKK.

- **za lipiec 2012 r.:** łącznie 1484,28 zł (tj. kurs walut na dzień 14.08.2012 r.). Wyliczając należną powodowi kwotę diet uwzględniono 8 diet (6 dni w Niemczech, 2 dni w Danii) w pełnej stawce (6x 42 euro + 2 x 324 DKK) oraz 1 dietę związaną z podróżą promem w stawce zmniejszonej do 55% (1 x 178,20 DKK). Łącznie 252 EUR + 826,20 DKK.

W tym miejscu – mając na uwadze argumentację pozwanej – wskazać należy, że brak było możliwości dokonania oceny zasadności roszczenia powoda z tytułu diet za podróże służbowe w świetle treści regulaminu pracy i płacy, który wg twierdzeń pozwanej spółki miał obowiązywać w pozwanej spółce od 1 stycznia 2011 r., i w którym to regulaminie wskazano konkretne stawki należnych pracownikom diet z tytułu podróży służbowych (kosztów wyżywienia i noclegów). Trzeba zauważyć, na co zresztą słusznie zwrócił już uwagę Sąd I instancji, że pozwana nie wykazała, że omawiany regulamin został faktycznie ogłoszony i był znany pracownikom. Sąd Apelacyjny zwrócił w tym zakresie uwagę, że w przypadku regulaminu pracy i wynagradzania z dnia 16 czerwca 2009 r. do regulaminu tego dołączone są oświadczenia pracowników, w tym powoda o zapoznaniu się z jego treścią, potwierdzone własnoręcznymi podpisami pracowników (w tym powoda). W przypadku nowego regulaminu rzekomo obowiązującego u pozwanej od

1 stycznia 2011 r. pracodawca nie przedstawił żadnego dowodu wskazującego na to, że pracownicy zostali zapoznani z jego treścią.

Dokonując ponownej oceny zasadności roszczenia powoda dotyczącego diet z tytułu podróży służbowych Sąd Apelacyjny dostrzegł przy tym, że w analizowanym przypadku poza sporem pozostawało, że w spornym okresie pracodawca wypłacał powodowi pewne należności z tytułu diet. Sąd Apelacyjny podzielił przy tym argumentację Sądu I instancji – jako że okazała się ona korzystna dla pozwanej, zaś powód nie wnosił apelacji – że na poczet diet wypłaconych powodowi w spornym okresie należało zaliczyć różnicę powstałą z odjęcia od kwot wypłaconych powodowi należności wskazanych w wyciągu z rachunku bankowego (k. 366-368; k. 564-573) za poszczególne miesiące od czerwca 2010 roku do lipca 2012 roku, kwoty należnego powodowi za dany miesiąc wynagrodzenia zasadniczego i w niektórych miesiącach również dodatku weekendowego (kwoty wynikające z list płac – k. 216-257). Prawdziwość zapisów w tych dokumentach nie była kwestionowana ani przez pozwaną ani przez powoda, który potwierdził, że wskazane w dokumentacji płacowej kwoty faktycznie zostały mu wypłacone.

Sąd Apelacyjny dokonał zatem rozliczenia wypłaconych powodowi należności z tytułu diet, z tymi ustalonymi aktualnie przez biegłego i w ten sposób ustalił, że:

- za czerwiec 2010 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 2935,12 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 4394,60 zł stanowiącej łącznie m wynagrodzenie i diety kwoty 1459,48 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego). W konsekwencji biorąc pod uwagę, że za ten miesiąc pracodawca powinien wypłacić powodowi tytułem diet kwotę 4796,19 zł do zapłaty pozostało jeszcze 1861,07zł (4796,19 zł - 2935,12)

- za lipiec 2010 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 2420,52 (kwota powstała po odjęciu od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 4000 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1459,48 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego oraz kwoty 120 zł dodatku weekendowego), co oznacza – biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet jedynie kwota 511,97 zł - że w lipcu 2010 pracodawca nadpłacił powodowi kwotę 1908,55 tytułem diet (511,97 zł minus 2420,52 zł)

- za sierpień 2010 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 2536,59 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 4210,94 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1434,35 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego oraz kwoty 240 zł dodatku weekendowego), co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 3715,50 zł – że w sierpniu 2010 r. pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 1178,91 zł tytułem diet (3715,50 zł- 2536,59 złotych);

- za wrzesień 2010 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 2768,29 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 4180,95 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1412,66 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego), co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 3434,03 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 665,74 zł tytułem diet (3434,03 zł- 2768,29 zł);

- za październik 2010 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 1975,52 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 3491,20 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1395,68 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego i kwoty 120 zł dodatku weekendowego) co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 2040,69 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 65,17 zł tytułem diet (2040,69 zł- 1975,52 zł); kwota.

- za listopad 2010 roku pracodawca wypłacił powodowi jednie kwotę 1459,48 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego, co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 167,62 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 167,62 zł tytułem diet.

- za grudzień 2010 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 4054,96 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 5754,44 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1459,48 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego oraz kwoty 240 zł wypłaconego dodatku weekendowego) co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 4725,28 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 670,32 zł tytułem diet (4725,28 zł- 4054,96 zł);

- za styczeń 2011 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 2583,18 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 4282,66 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1459,48 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego i kwoty 240 zł należnego dodatku weekendowego), co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 4040,89 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 1457,71 zł tytułem diet (4040,89 zł- 2583,18 zł);

- za lutym 2011 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 3290,52 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 4750 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1459,48 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego), co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 3758,08 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 467,56 zł tytułem diet (3758,08 zł- 3290,52 zł);

- za marzec 2011 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 3380,22 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 4839,70 zł kwoty stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1459,48 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego) co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 3677,02 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 296,80 zł tytułem diet (3677,02 zł- 3380,22 zł);

- za kwiecień 2011 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 3052,19 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 4631,67 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1459,48 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego i kwoty 120 zł dodatku weekendowego) co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 3854,92 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 802,73 zł tytułem diet (3854,92 zł- 3052,19 zł);

- za maj 2011 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 3861,40 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 5320,88 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety tj. kwoty 1459,48 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego) co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 2244,97 zł - że pracodawca nadpłacił powodowi kwotę 1616,43 zł tytułem diet (2740,79 zł – minus 3861,40 zł);

- za czerwiec 2011 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 3447,54 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 4907,02 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1459,48 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego), co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 3868,04 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 420,50 zł tytułem diet (3868,04 zł-3447,54 zł);

- za lipiec 2011 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 3040,52 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 4500 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1459,48 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego), co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 2352,88 zł - że pracodawca nadpłacił powodowi kwotę 687,64 zł tytułem diet (2352,88 zł –3040,52 zł);

- za sierpień 2011 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 3040,52 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 4500 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1459,48 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego) co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten

miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 4048,72 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 1008,20 zł tytułem diet (4048,72 zł- 3040,52 zł);

- za wrzesień 2011 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 1636,24 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 3148,31 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1512,07 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego), co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 1140,14 zł - że pracodawca nadpłacił powodowi kwotę 496,10 zł tytułem diet (1140,14 zł-1636,24 zł);

- za październik 2011 roku brak danych

- za listopad 2011 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 4439,90 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 5806,68 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1366,78 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego), co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 1560,51 zł - że pracodawca nadpłacił powodowi kwotę 2879,39 zł tytułem diet (1560,51 zł -4439,90 zł);

- za grudzień 2011 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 2920,52 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 4500 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1579,48 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego) co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 5234,73 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 2314,21 zł tytułem diet;

- za styczeń 2012 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 3379,48 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 5029,48 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1650 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego) co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 4531,44 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 1151,96 zł tytułem diet (4531,44 zł- 3379,48 zł);

- za luty 2012 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 3905 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 5435 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1530 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego) co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 4306,09 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 401,09 zł tytułem diet (4306,09 zł- 3905 zł);

- za marzec 2012 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 3870 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 5400 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1530 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego), co oznacza - - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 4668,36 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 798,36 zł tytułem diet (4668,36 zł- 3870 zł);

- za kwiecień 2012 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 2255 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 3785 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1530 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego), co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 2722,66 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 467,66 zł tytułem diet (2722,66 zł- 2255 zł).

- za maj 2012 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 3005 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 4655 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1650 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego), co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 4774,26 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 1769,26 zł tytułem diet 4774,26 zł- 3005 zł);

- za czerwiec 2012 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 4205 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 5855 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1650 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego), co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 4775,23 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 570,23 zł tytułem diet (4775,23 zł- 4205 zł);

- za lipiec 2012 roku pracodawca wypłacił powodowi tytułem diet kwotę 1470 zł (kwota wyliczona poprzez odjęcie od wypłaconej powodowi za ten miesiąc kwoty 3000 zł stanowiącej łącznie wynagrodzenie i diety kwoty 1530 zł należnego wynagrodzenia zasadniczego), co oznacza - biorąc pod uwagę, że według wyliczeń biegłego za ten miesiąc powodowi powinna zostać wypłacona tytułem diet kwota 1484,28 zł - że pracodawca nie zapłacił powodowi kwoty 14,28 zł tytułem diet (1484,28 zł- 1470 zł);

W konsekwencji Sąd Apelacyjny ustalił, że powodowi po rozliczeniu wyżej wymienionych nadpłat należy się dodatkowo kwota 8961,27 zł tytułem zwrotu kosztów podróży służbowej.

Od ustalonej kwoty Sąd Apelacyjny przyznał odsetki ustawowe zgodnie z dyspozycją art. 481 § 1 KC w zw. z art. 300 KP. Pozwana zobowiązana była wypłacać powodowi wynagrodzenie wraz z innymi świadczeniami do dnia 5-go każdego miesiąca z dołu. U pozwanej obowiązywał trzymiesięczny okres rozliczeniowy. Jednocześnie powód domagał się zasądzenia odsetek od 11 dnia kolejnego miesiąca w trzymiesięcznym okresie rozliczeniowym, w tej sytuacji będąc związanym żądaniem pozwu Sąd odsetki ustawowe zasądził od 11-go dnia miesiąca w trzymiesięcznym okresie rozliczeniowym.

Sąd Apelacyjny wziął przy tym pod uwagę, że z ustaleń poczynionych w niniejszym postępowaniu wynikało, że w niektórych miesiącach wystąpiła nadpłata należności z tytułu diet. Nadpłata wystąpiła w przypadku należności:

- za lipiec 2010 r. (nadpłata w kwocie 1908,55 zł)

- za maj 2011 (nadpłata w kwocie 1616,43 zł)

- za lipiec 2011 r. (nadpłata w kwocie 687,64 zł)

- za wrzesień 2011 r. (nadpłata w kwocie 496,10 zł)

- za listopad 2011 r. (nadpłata w kwocie 2879,39 zł)

Sąd Apelacyjny dokonał rozliczenia poszczególnych nadpłat w ten sposób, że w przypadku wystąpienia nadpłaty dokonał jej zaliczenia kolejno na poczet najstarszego zadłużenia z tytułu diet za podróże służbowe.

I tak nadpłatę za lipiec 2010 r. (1908,55 zł) zaliczono na poczet należności za czerwiec 2010 r. Z ustaleń wynikało, że do zapłaty za czerwiec 2010 r. pozostawała kwota 1861,07 zł. Po rozliczeniu tych dwóch należności pozostała do rozliczenia dodatkowo nadpłata w kwocie 47,48 zł (1861,07 zł -1908,55 zł). A zatem brak jest podstaw do zasądzenia odsetek od należności za czerwiec 2010 r. Termin płatności tej należności przypadał na lipiec 2010 r. i w tym miesiącu niedopłata została wyrównana.

W opóźnieniu z płatnościami pozwany pozostawał natomiast co do należności za sierpień i wrzesień 2010 r. Po rozliczeniu należności za czerwiec 2010 r. i lipiec 2010 r. pozostała jeszcze do rozliczenia nadpłata w kwocie 47,48 zł, którą zaliczono na poczet przyszłej należności za sierpień 2010 r. (1178,91 zł). Po zaliczeniu na poczet tej należności nadpłaty w kwocie 47,48 zł do zapłaty za sierpień 2010 r. pozostała kwota 1131,43 zł (1178,91-47,48). Za wrzesień niedopłata wyniosła natomiast 665,74. Termin płatności należności za sierpień i wrzesień 2010 r. (biorąc pod uwagę trzymiesięczny system rozliczeniowy) przypadał w październiku 2010 r. (przy czym skoro powód żądał zasądzenia odsetek od 11 dnia miesiąca, to właśnie ten dzień należało uwzględnić). W tej sytuacji przyjąć należało, że od 11 października 2010 r. pozwana pozostawała w opóźnieniu z zapłatą należności za sierpień i wrzesień 2010 r. i od tej daty należało zasądzić odsetek od kwoty 1797,17 zł (suma należności za sierpień 1131,43 i wrzesień 665,74). Jednocześnie

Sąd Apelacyjny wziął pod uwagę, że w dniu 22 czerwca 2011 r. pozwana wypłaciła należność, która po rozliczeniu została uznana za nadpłatę świadczenia za maj. Nadpłatę tę Sąd Apelacyjny zaliczył na poczet należności za sierpień 2010 r. (1131,43 zł - 1616,43 zł) i częściowo za wrzesień 2010 r. 665,74 zł - 485 zł) W konsekwencji do zapłaty pozostała jedynie kwota 180,74 zł tytułem należności za wrzesień 2010 r.

W związku z nadpłaceniem w czerwcu 2011 r. kwoty która pokryła w całości należność za sierpień i częściowo za wrzesień 2010 r. Sąd Apelacyjny uznał, że powodowi należały się odsetki od kwoty 1797,17 zł (suma należności za sierpień 1131,43 i wrzesień 665,74) jedynie od dnia 11 października 2010 r. do dnia 22 czerwca 2011 r. (data powstania nadpłaty). Następnie skoro do zapłaty pozostała po rozliczeniu jeszcze kwota 180,74 zł za wrzesień 2010 r. to dalsze odsetki zasądzono jedynie od tej kwoty poczynając od 23 czerwca 2011 r. Przy czym Sąd Apelacyjny wziął pod uwagę, że w dniu 26 sierpnia 2011 r. pozwany nadpłacił powodowi należność z tytułu diet za lipiec 2011 r. (nadpłata ta wyniosła 687,64 zł). Nadpłatę tę Sąd Apelacyjny zaliczył na poczet pozostałej do zapłaty należności za wrzesień 2010 r. (180,74 zł - 687,64 zł). W konsekwencji odsetki od kwoty 180,74 zł należały się jedynie od dnia 23 czerwca 2011 r. do 26 sierpnia 2011 r.

Z opóźnieniem w płatności należności pozwany pozostawał nadto co do należności za październik 2010 r. (65,17 zł), za listopad 2010 r. (167,62) i za grudzień 2010 r. (670,32 zł). Termin płatności tych należności przypadał 11 stycznia 2011 r., w konsekwencji Sąd Apelacyjny uznał, że powodowi od dnia 11 stycznia 2011 r. należą się również odsetki od kwoty 903,11 zł (suma należności za październik, listopad i grudzień). Jednocześnie Sąd Apelacyjny wziął pod uwagę, że w dniu 26 sierpnia 2011 r. pozwany nadpłacił powodowi należność z tytułu diet za lipiec 2011 r. (nadpłata ta wyniosła 687,64 zł). Nadpłatę tę Sąd Apelacyjny zaliczył na poczet pozostałej do zapłaty należności za wrzesień 2010 r. (180,74 zł - 687,64 zł), za październik 2010 r. (65,17 zł – 506,90 zł), za listopad 2010 r. (167,62 zł – 441,73 zł) i częściowo za grudzień 2010 r. (670,32 zł – 274,11 zł). W konsekwencji po rozliczeniu nadpłaty do zapłaty pozostała jedynie należność za grudzień 2010 r. w kwocie 396,21 zł.

W związku z nadpłaceniem w sierpniu 2011 r. kwoty, która pokryła w całości należność za październik, listopad i częściowo grudzień 2010 r. Sąd Apelacyjny uznał, że odsetki od kwoty 903,11 zł (suma należności za październik, listopad i grudzień) należą się wyłącznie za okres od 11 stycznia 2011 r. do 26 sierpnia 2011 r. Następnie skoro po rozliczeniu, do zapłaty pozostała jeszcze kwota 396,21 zł za grudzień 2010 r. to dalsze odsetki zasądzono jedynie od tej kwoty poczynając od 27 sierpnia 2011 r. Przy czym Sąd Apelacyjny wziął pod uwagę, że w dniu 7 października 2011 r. pozwany nadpłacił powodowi należność z tytułu diet za wrzesień 2011 r. (nadpłata ta wyniosła 496,10 zł zł). Nadpłatę tę Sąd Apelacyjny zaliczył na poczet pozostałej do zapłaty należności za grudzień 2010 r. (396,21 zł - 496,10 zł). W konsekwencji odsetki od kwoty 396,21 zł należały się jedynie od dnia 27 sierpnia 2011 r. do 7 października 2011 r.

Z opóźnieniem w płatności należności pozwany pozostawał nadto co do należności za styczeń 2011 r. (1457,71 zł), luty 2011 r. (467,56 zł i marzec 2011 r. (296,80 zł). Termin płatności tych należności przypadał 11 kwietnia 2011 r., w konsekwencji Sąd Apelacyjny uznał, że powodowi od dnia 11 kwietnia 2011 r. należą się również odsetki od kwoty 2222,07 zł (suma należności). Jednocześnie Sąd Apelacyjny wziął pod uwagę, że w dniu w dniu 7 października 2011 r. pozwany nadpłacił powodowi należność z tytułu diet za wrzesień 2011 r. (nadpłata ta wyniosła 496,10 zł zł). Nadpłatę tę Sąd Apelacyjny zaliczył na poczet pozostałej do zapłaty należności za grudzień 2010 r. (396,21 zł - 496,10 zł) oraz częściowo za styczeń 2011 r. (1457,71 – 99,89 zł). W konsekwencji Sąd Apelacyjny uznał, że odsetki od kwoty 2222,07 zł należą się wyłącznie za okres od 11 kwietnia 2011 r. do 7 października 2011 r. Następnie skoro po rozliczeniu do zapłaty pozostała jeszcze kwota 2122,18 zł to dalsze odsetki zasądzono jedynie od tej kwoty poczynając od 8 października 2011 r. Przy czym Sąd Apelacyjny wziął pod uwagę, że następnie pozwany nadpłacił powodowi należność z tytułu diet za listopad 2011 r. (nadpłata ta wyniosła 2879,39 zł). Nadpłatę tę Sąd Apelacyjny zaliczył na poczet pozostałej do zapłaty należności za styczeń 2011 r. (1357,82 zł - 2879,39zł), luty 2011 r. (467,56 zł – 1521,57 zł), marzec 2011 r. (296,80 zł – 1054,01 zł). W konsekwencji odsetki od kwoty 2122,18 zł należały się jedynie od dnia 7 października 2011 r. do 5 stycznia 2012 r. (w tym dniu nastąpiła ostatnia płatność z tytułu należności za listopad 2011 r.).

Z opóźnieniem w płatności należności pozwany pozostawał nadto co do należności za kwiecień (802,73 zł) i czerwiec 2011 r. (420,50 zł) (w maju 2011 r. miała miejsce nadpłata). Termin płatności tych należności przypadał 11 lipca

2011 r., w konsekwencji Sąd Apelacyjny uznał, że powodowi od dnia 11 lipca 2011 r. należą się również odsetki od kwoty 1223,13 zł (suma należności) od dnia 11 lipca 2011 r. Przy czym Sąd Apelacyjny wziął pod uwagę, że następnie pozwany nadpłacił powodowi należność z tytułu diet za listopad 2011 r. (nadpłata ta wyniosła 2879,39 zł). Nadpłata ta wystarczyła na pokrycie zaległych należności za styczeń 2011 r., luty 2011 r., marzec 2011 r. i częściowo kwiecień (802,73-757,21). W konsekwencji Sąd Apelacyjny uznał, że odsetki od kwoty 1223,13 zł należą się wyłącznie za okres od 11 lipca 2011 r. do 5 stycznia 2012 r. (w tym dniu nastąpiła ostatnia płatność z tytułu należności za listopad 2011 r.). Jednocześnie skoro po rozliczeniu do zapłaty pozostała jeszcze kwota 466,02 zł to dalsze odsetki zasądzono od tej kwoty poczynając od 6 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty.

W kolejnych miesiącach nie występowały już żadne nadpłaty stąd co do pozostałych miesięcy Sąd II instancji zasądził odsetki:

- od kwoty 1008,20 zł (należność za sierpień 2011 r. W lipcu 2011 r. i wrzesień 2011 r. występowała nadpłata, która została zaliczona na wcześniejsze nieopłacone należności) od 11 października 2011 r. do dnia zapłaty

- od kwoty 2314,21 zł (należność za grudzień 2011 r. W październiku 2011 r. brak było danych do przyznania diety, zaś w listopadzie 2011 r. wystąpiła nadpłata zaliczona na poczet wcześniejszych należności) od 11 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty

- od kwoty 2351,41 zł (należności za styczeń 2012 r. 1151,96 zł, luty 2012 r. 401,09 zł i marzec 2012 r. 798,36 zł) od 11 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty

- od kwoty 2807,15 zł (należności za kwiecień 2012 r. 467,66 zł, maj 2012 r. 1769,26 zł i czerwiec 2012 r. 570,23 zł) od 11 lipca 2012 r. do dnia zapłaty

- od kwoty 14,28 zł (należność za lipiec 2012 r.) od 11 października 2012 r. do dnia zapłaty.

Reasumując odsetki zasądzono kolejno:

- od kwoty 1797,17 zł od dnia 11 października 2010 r. do dnia 22 czerwca 2011 r.

- od kwoty 180,74 zł od dnia 23 czerwca 2011 r. do 26 sierpnia 2011 r.

- od kwoty 903,11 zł od dnia 11 stycznia 2011 r. do 26 sierpnia 2011 r.

- od kwoty 396,21 zł od dnia 27 sierpnia 2011 r. do dnia 7 października 2011 r.

- od kwoty 2222,07 od dnia 11 kwietnia 2011 r. do 7 października 2011 r.

- od kwoty 2122,18 od dnia 8 października 2011 r. do 5 stycznia 2012 r.

- od kwoty 1223,13 od dnia 11 lipca 2011 r. do dnia 5 stycznia 2012 r.

- od kwoty 466,02 zł od 5 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty

- od kwoty 1008,20 zł od 11 października 2011 r. do dnia zapłaty

- od kwoty 2314,21 zł od 11 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty

- od kwoty 2351,41 zł od 11 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty

- od kwoty 2807,15 zł od 11 lipca 2012 r. do dnia zapłaty

- od kwoty 14,28 zł od 11 października 2012 r. do dnia zapłaty.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I, a w pozostałej części apelację jako niezasadną oddalił na podstawie art. 385 k.p.c.

W punkcie 3. wyroku Sąd Apelacyjny rozstrzygnął o kosztach postępowania apelacyjnego na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia apelacji. Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia stawki minimalne wynoszą w sprawach z zakresu prawa pracy o wynagrodzenie za pracę lub odszkodowanie inne niż wymienione w pkt 4 - 75% stawki obliczonej na podstawie § 2 od wartości wynagrodzenia lub odszkodowania będącego przedmiotem sprawy. Zgodnie z § 2 pkt 5 stawki minimalne – w dacie wniesienia apelacji - wynosiły przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 10 000 zł do 50 000 zł - 3600 zł; Stawka minimalna wynosiła zatem 2700 zł (75% z 3600 zł). Jednocześnie zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 2 stawki minimalne wynoszą za prowadzenie sprawy w postępowaniu apelacyjnym przed sądem apelacyjnym - 75% stawki minimalnej, a jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam radca prawny - 100% stawki minimalnej, w obu przypadkach nie mniej niż 240 zł. W konsekwencji stawka minimalna wynosiła w przypadku wynagrodzenia pełnomocników stron w postępowaniu apelacyjnym 2025 zł.

Sąd Apelacyjny wziął przy tym pod uwagę, że apelacja pozwanej okazała się skuteczna w 53% (zaskarżoną kwotę 16866 zł, zmniejszono do kwoty 8961,27 zł), stąd pozwanej należał się zwrot kosztów wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 1073,25 zł (53% x 2025 zł), zaś powodowi należał się zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym w kwocie 651,75 zł (47% x 2025).

Sąd Apelacyjny zwrócił zatem uwagę, że w niniejszej sprawie nastąpiła wzajemna kompensacja kosztów w wyniku której koszty obciążające pozwaną zostały zniesione (koszty procesu obciążające powoda były wyższe od kosztów procesu obciążających pozwaną). Po stronie powoda pozostała do zwrotu kwota 421,50 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (1073,25 – 651,75).

Dodatkowo pozwanej należał się zwrot poniesionych kosztów sądowych (opłata od apelacji) stosownie do proporcji w jakiej jej apelacja okazała się skuteczna. Pozwana poniosła koszty sądowe w postaci opłaty od apelacji w łącznej kwocie 843,30 zł, stąd należał jej się dodatkowo od powoda zwrot części (53%) kosztów sądowych, tj. kwoty 446,95 zł (53% x 843,30 zł).

W konsekwencji orzekając o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny ostatecznie zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 868,45 zł tytułem zwrotów kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz.1398) Sąd Apelacyjny nakazał w punkcie 4 wyroku stronie pozwanej, aby stosownie do wyników postępowania uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Szczecinie kwotę 182,62 zł tytułem zwrotu części kosztów sądowych - wynagrodzenia biegłego sądowego za wydaną w sprawie opinię uzupełniającą. Wysokość tych kosztów ustalono stosownie do proporcji w jakiej jej apelacja okazała się nieskuteczna (47% x 388,56 zł – koszt opinii).